

**VERZOEK TOT HERZIENING
(ART. 457 SV.)**

**HOGHE RAAD
DER
NEDERLANDEN**

Geeft eerbiedig te kennen:

Ernest Cornelis Jacobus Johannes LOUWES, geboren te Amsterdam op 13 augustus 1953, thans gedetineerd in de Penitentiare Inrichting “Lelystad” te Lelystad, te dezer zake domicilie kiezende te (1077 BC) Amsterdam aan de Apollolaan 58 ten kantore van zijn raadsman mr. G.G.J. Knoops¹, die door hem bepaaldelijk is gevolmachtigd om dit revisieverzoek te ondertekenen en in te dienen.

¹ Deze schriftuur is opgesteld in samenwerking met mevr. mr. J. Boumans, als advocaat verbonden aan Knoops & Partners advocaten, die mede deze zaak behandelt.

INHOUDSOPGAVE

I	INLEIDING	4
II	BEWIJSCONSTRUCTIE GERECHTSHOF 'S-HERTOGENBOSCH D.D. 9 FEBRUARI 2004	5
III	TELEOLOGISCHE TOEPASSING VAN REVISIECRITERIA TEN AANZIEN VAN (NIEUW) DESKUNDIGENBEWIJS	8
IV	NIEUWE FEITEN ONTLEEND AAN RAPPORTAGE FORENSIC SCIENCE SERVICE D.D. 31 MAART 2006	11
4.1	Inleiding.....	11
4.2	Nieuwe feiten ten aanzien van DNA sporen.....	11
4.2.1	Lichtrode substantie: foundation?.....	12
4.2.2	Afwezigheid ander DNA?	14
4.2.3	Validiteit hypothese NFI en alternatieven	15
4.2.4	Nieuw feiten ten aanzien van oorsprong DNA sporen	19
4.2.5	Onjuiste bewijswaardering van waarde van DNA sporen: nieuwe inzichten en feiten.....	20
4.2.6	Ontbreken wetenschappelijke basis voor hypothese NFI.....	21
4.2.7	Contaminatie als nieuw forensisch gegeven.....	24
4.3	Nieuwe feiten ten aanzien van bloedvlekje #10	28
4.3.1	Nieuwe feiten ontleend aan nieuwe NFI-rapporten zelf	28
4.3.2	Nieuwe feiten ontleend aan FSS rapport inzake bloedvlekje #10.....	31
4.4	Nieuwe alternatieve verklaring voor bloedvlekje # 10 in forensisch-technische zin	33
4.5	Conclusies FSS rapport in relatie tot de bewijsconstructie c.q. bewijswaarde DNA	37
V	NIEUW FEIT TEN AANZIEN VAN VOOR BEWIJS GEBEZIGDE NFI RAPPORTAGES 2003-2004 IN RELATIE TOT HET NFI.....	39
VI	NIEUWE FEITEN ONTLEEND AAN DE NFI NOTITIE UIT 2005 ‘FORENSISCH ONDERZOEK EN BEWIJSWAARDE VAN BIOLOGISCHE CONTACTSPOREN’	43
6.1	Inleiding.....	43
6.2	Nieuwe feiten ten aanzien van oorsprong biologische contactsporen op blouse: speeksel.....	44
6.2.1	Overzicht NFI-notitie 2005.....	46
6.2.2	Nadere analyse NFI-notitie 2005.....	48
6.3	Hoeveelheid aangetroffen DNA in relatie tot de oorsprong	52
6.4	Conclusie ten aanzien van derde novum	53
VII	NIEUWE FEITEN ONTLEEND AAN VERKLARING PROF. DR. P. DE KNIJFF D.D. 22 JUNI 2006	54
7.1	Inleiding.....	54
7.2	Onjuiste citering door Hof van prof. De Knijff.....	54
7.3	Ontbreken wetenschappelijk bewijs hypothesen	56
7.4	Ontbreken betrouwbaarheidsonderzoek crimescoop	57
7.5	Gestelde misdaadgerelateerde biologische sporen	58

VIII NIEUW FORENSISCH-TECHNISCH FEIT: DE PIEKENPROFIELEN EN IMPACT OP BEWIJSCONSTRUCTIE HOF	59
IX NIEUWE FEITEN ONTLEEND AAN EINDRAPPORT ORIENTEREND VOORONDERZOEK COLLEGE VAN P-G'S.....	64
9.1 Inleiding en relevantie onderzoek naar andere verdachte voor de herzieningsprocedure.....	64
9.2. Voorgeschiedenis	65
9.2.1 Periode rond de moord op 23 september 1999	65
9.3 Nieuwe forensisch-technische en opsporings-technische feitelijke gegevens ontleend aan het eindrapport van het College.....	67
9.3.1 Nova ten aanzien van bevindingen op blouse S12	67
9.3.2 Nieuwe feitelijke (opsporingstactische) gegevens in relatie tot bestaan andere verdachte & weerlegging van nieuw onderzoekmateriaal?.....	70
9.3.3 Daderwetenschap Michaël de J.....	71
9.3.4 Motief.....	72
9.3.5 Alibi	74
9.3.6 Nieuwe getuigenverklaring ten aanzien van potentiële verdachte.....	77
9.3.7 Anonieme briefjes.....	79
9.4 Onvolledigheid oriënterend vooronderzoek	81
9.4.1 Alibi	83
9.4.2 Mes.....	84
9.4.3 Motief.....	85
9.4.4 Daderkennis	85
9.4.5 Lening aflossen	86
9.5 Conclusies voor wat betreft hoofdstuk IX.....	86
X CONCLUSIES EN SAMENVATTING.....	89

I INLEIDING

1. Bij arrest van 1 juli 2003 heeft Uw Raad (nr. 00095/02) reeds een aanvraag van verzoeker tot herziening gegrond verklaard vanwege het feit dat *“op het mes (..) geen enkel lichaamsspoor is te vinden dat tot het slachtoffer valt te herleiden (..) zodanige twijfel op(roept) ten aanzien van de vraag of dat mes in verband kan worden gebracht met het delict, dat het ernstig vermoeden rijst dat, ware het Hof met dat nieuwe gegeven bekend geweest, het de verdachte zou hebben vrijgesproken van hetgeen hem was tenlastegelegd”*.
2. Het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch heeft echter in de strafprocedure na herziening op 9 februari 2004 verzoeker opnieuw veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 jaren voor de moord op mevrouw Wittenberg (zie **productie 1**). Tegen deze uitspraak heeft verzoeker cassatie aangetekend en dertig middelen ingediend bij Uw Raad. Bij arrest van 22 februari 2005 heeft Uw Raad het beroep in cassatie afgewezen, waardoor de zaak onherroepelijk is geëindigd.
3. Naar aanleiding van een hernieuwd onderzoek zijn er in casu thans nieuwe feiten naar voren gekomen welke bij het onderzoek op de terechtzitting het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch niet zijn gebleken en die volgens verzoeker het ernstige vermoeden krachtens artikel 457, eerste lid onder sub 2 Sv wekken dat, waren zij bekend geweest, het onderzoek der zaak zou hebben geleid tot vrijspraak van verzoeker. Hierbij wordt rekening gehouden met het feit dat het oordeel van een deskundige in beginsel, behoudens bijzondere gevallen, slechts als een novum kan gelden voorzover daarbij wordt uitgegaan van feiten en/of omstandigheden van feitelijke aard welke niet bekend waren dan wel niet geacht kunnen worden bekend te zijn geweest aan de rechter die de uitspraak waarvan herziening wordt gevraagd heeft gewezen.
4. In het navolgende hoofdstuk zal de bewijsconstructie van het arrest van het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch d.d. van 9 februari 2004 nader worden toegelicht.

II BEWIJSCONSTRUCTIE GERECHTSHOF 'S-HERTOGENBOSCH D.D. 9 FEBRUARI 2004

1. Het Gerechtshof heeft voor het merendeel de uitgangspunten in de bewijsconstructie van het Hof Arnhem overgenomen. Voor zover voor dit verzoek van belang worden de nieuwe aspecten in de bewijsconstructie van het Hof Den Bosch hier beschreven. In navolging van het herzieningsarrest van Uw Raad heeft het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch in haar arrest geconcludeerd dat op grond van het NFI-rapport van 22 januari 2004 en nader onderzoek naar de steekwonden in relatie tot het lemmet van het mes, het mes P1 in casu niet het moordwapen is geweest, en heeft dit derhalve buiten beschouwing gelaten. Daarnaast heeft het Hof geoordeeld dat het mogelijke financiële motief van verzoeker niet is komen vast te staan.
2. Echter, het Hof, voor zover voor dit herzieningsverzoek van belang, heeft nieuw bewijsmateriaal, te weten de resultaten en conclusies uit een NFI rapportage d.d. 19 januari 2004 integraal overgenomen in de bewijsconstructie en dit vormt dan ook in dit arrest het meest belangwekkende bewijsmiddel.
3. Uit het betreffende NFI-rapport blijkt dat er 5 DNA-sporen en een bloedvlekje op de blouse S12 zijn aangetroffen welke het DNA-profiel van verzoeker bevatten. Ing. Eikelenboom concludeert in zijn rapportage, hetgeen ook is overgenomen in het arrest van het Hof, dat de hypothese dat het op de blouse aangetroffen celmateriaal van een mannelijk individu is overgedragen tijdens een gewelddadig incident veel steun vindt in een aantal bevindingen.
4. In het arrest worden in r.o. 2.1.7, kort samengevat, als ondersteunende bevindingen van laatstgenoemde hypothese opgesomd:
 - (i) Het bloedvlekje #10 is van dien aard dat aannemelijk is dat het afkomstig is van een wondje dat kort vóór of tijdens het contact met de blouse is ontstaan;
 - (ii) de in de lichtrode substantie aangetroffen sporen geven bij beschouwing met de crimescope geen indicatie voor de aanwezigheid van lichaamsvloeistoffen hetgeen ondersteuning geeft aan de veronderstelling dat het aldaar aangetroffen celmateriaal afkomstig is van huidcellen;

- (iii) de lichtrode substantie, vermoedelijk make-up, waarin het celmateriaal van een mannelijk individu is aangetroffen bevindt zich op plaatsen waar het slachtoffer strangulatiesporen en ribbreuken heeft opgelopen;
 - (iv) de afwezigheid van vreemd materiaal in controlemonsters geeft steun aan de veronderstelling dat het mannelijk DNA gelijktijdig met de lichtrode substantie is overgedragen, aangezien anders verwacht kon worden dat dit mannelijk DNA ook net buiten de lichtrode substantie aangetroffen zou worden;
 - (v) op zoveel verschillende plaatsen is op de blouse DNA van het mannelijk individu aangetroffen, hetgeen men niet verwacht van een zakelijk contact als praten en het geven van een hand;
 - (vi) de afwezigheid van ander DNA dan dat van het slachtoffer en verzoeker;
 - (vii) in spoor #20 zijn de piekoppervlakken van de mannelijke donor hoger dan die van de vrouwelijk donor. Dit past niet bij de veronderstelling dat de mannelijke donor het slachtoffer slechts een hand heeft gegeven of met haar heeft gesproken, en duidt erop dat deze donor aanmerkelijke kracht heeft uitgeoefend.
5. Het Hof onderschrijft in r.o. 2.1.8. de conclusies van ing. Eikelenboom en de daaraan ten grondslag liggende motivering en maakt deze tot de zijne. Verder acht het Hof in r.o. 2.1.8. het, gelet op voorgenoemde bevindingen, *“zodanig onwaarschijnlijk dat het DNA van de verdachte op enig ander moment dan tijdens het delict en/of enkel via normaal en zakelijk contact op de blouse is terechtgekomen, dat die door de verdediging gesuggereerde mogelijkheden in redelijkheid kunnen worden uitgesloten”*. Resumerend concludeert het Hof dan ook in r.o. 2.1.13. *“dat op de blouse van het slachtoffer verschillende sporen afkomstig van verdachte zijn aangetroffen, dat die sporen consistent zijn met het gepleegde delict en redelijkerwijze geen andere uitleg toelaten dan dat deze moeten zijn ontstaan bij het plegen van het delict.”*
6. Ten aanzien van het veiligstellen en bewaren van de blouse S12, en de gevoerde verweren hieromtrent door de verdediging, merkt het Hof op dat het *“volstrekt onaannemelijk (is) dat zich enige contaminatie (in de zin van besmetting) heeft kunnen voordoen met andere in deze zaak veiliggestelde beslagstukken waarop zich mogelijkerwijs celmateriaal bevonden heeft, in het bijzonder kledingstukken van de verdachte.”*

7. Het feit dat de verpakking van de betreffende blouse niet bij inbeslagneming is voorzien van een identiteitszegel, noch van een sluitzegel, alsmede dat de blouse eerst op 10 november 1999 is ontvangen door het NFI, dient volgens het Hof niet mee te brengen dat vanwege onbetrouwbare of onrechtmatige wijze van verkrijging van bewijs, dan wel vanwege mogelijke contaminatie, het op de blouse aangetroffen sporenmateriaal uitgesloten dient te worden.
8. In de navolgende hoofdstukken zal blijken dat het Hof de bewijsconstructie heeft gebaseerd op onvolledige en onjuiste feiten en omstandigheden, alsmede onjuiste aannames en hypothesen van de deskundigen van het NFI, welke gegevens met de bewijsconstructie niet bestaanbaar zijn in de zin dat het ernstig vermoeden bestaat dat, waren deze feiten destijds bij het Hof bekend geweest, dit zou hebben geleid tot een niet-bewezenverklaring van het tenlastegelegde.

III TELEOLOGISCHE TOEPASSING VAN REVISIECRITERIA TEN AANZIEN VAN (NIEUW) DESKUNDIGENBEWIJS

1. Uw Raad heeft ten aanzien van de vraag of een nieuw deskundigeninzicht al dan niet een novum ex artikel 457 lid 1 sub 2 Sv. oplevert, tot dusverre een restrictieve benadering gevolgd, zoals neergelegd in het Puttense Moordzaak II arrest van 26 juni 2001².
2. Uw Raad heeft geoordeeld dat een dergelijk nieuw deskundigenrapport c.q. oordeel eerst als novum kan gelden indien voldaan is aan de volgende drie voorwaarden:
 - “(i) *aangetoond moet worden dat het niet anders kan zijn dan dat het Hof bij de beoordeling van de overtuigende kracht van de gebezigde bewijsmiddelen een toedracht van bepaalde feiten voor mogelijk heeft gehouden,*
 - (ii) *vast moet komen te staan dat het Hof de mogelijkheid van die feitelijke toedracht slechts heeft kunnen ontleenen aan een bij de behandeling in hoger beroep door een deskundige gegeven oordeel, en*
 - (iii) *aan het herzieningsverzoek wordt als novum ten grondslag gelegd dat die deskundige de bewuste feitelijke toedracht (inmiddels) als hoogst onwaarschijnlijk heeft aangemerkt en dit door middel van het inbrengen van een rapport van deze deskundige.”*
3. Mede gelet op de nadien gewezen herzieningsarresten in de Deventer Moordzaak van 1 juli 2003³, en het Schiedammer Parkmoord herzieningsarrest van 7 september 2004⁴, lijkt Uw Raad op dit punt een onderscheid te hanteren tussen:
 - a. deskundigenrapporten gebaseerd op objectief-empirisch toetsbaar onderzoek (bijvoorbeeld een nieuw DNA-onderzoek, nieuw toxicologisch onderzoek of medisch onderzoek) enerzijds; en
 - b. gedragswetenschappelijk onderzoek (bijvoorbeeld: onderzoek naar het herinneringsvermogen van een getuige, of betrouwbaarheid van een bekentenis) anderzijds.

² NJ 2001, 564

³ LJnummer AE8165

⁴ LJnummer AQ9834

4. In onderhavige zaak doet zich voor de situatie onder sub a. ten aanzien van het hierna te bespreken novum IV. Voorstelbaar is dat ten aanzien van deze categorie rapportages Uw Raad een teleologische interpretatie zou kunnen accepteren van het begrip novum, namelijk een naar doel en strekking van het revisie-instituut. Dit geldt temeer indien aannemelijk is gemaakt dat het hof de mogelijkheid van een bepaalde toedracht in forensisch-technische zin slechts heeft kunnen ontlenen aan een in hoger beroep door een deskundige gegeven oordeel.
5. Ook dit laatste doet zich hier voor nu het Gerechtshof zich, terzake het bewijs van daderschap, uitsluitend, althans in belangrijke mate, heeft laten leiden door het oordeel van één deskundige, namelijk die van ing. Eikelenboom. Verwezen wordt hier in het bijzonder naar r.o. 2.1.9 van het bestreden arrest van het Hof waarin het Hof het andersluidend deskundigenoordeel van prof. De Knijff terzijde legt als het gaat om de waarde die aan de betreffende DNA-sporen dient te worden toegekend. Het Hof overweegt immers dat: *“Anders dan de raadsman van de verdachte bij pleidooi heeft gesteld, ziet het hof in de brief van dr. De Knijff d.d. 22 januari 2004, houdende de beantwoording van een aantal door de raadsman aan dr. De Knijff gestelde vragen, geen standpunt dat in tegenspraak is met de door het hof onderschreven conclusies en bevindingen van ing. Eikelenboom. Het hof stelt vast dat dr. De Knijff in die brief weliswaar opmerkt dat vrijwel nimmer te voorspellen valt óf DNA wordt overgedragen, maar dat hij in die brief tevens opmerkt dat achteraf voor die overdracht een mogelijke (en soms enige) verklaring kan worden gegeven. Ter terechtzitting van 26 januari 2004 heeft dr. De Knijff bovendien verklaard dat hij DNA-deskundige en geen sporendeskundige is en hij zich derhalve niet deskundig acht om aan de in dit geval aangetroffen sporen enige conclusie te verbinden omtrent de wijze waarop deze kunnen en/of moeten zijn overgebracht.”*
6. Thans doet zich de situatie voor dat door middel van een nieuwe forensische rapportage, niet de aanvankelijk deskundige die bij het Hof heeft verklaard de eerder geschetste pretense toedracht als hoogst onwaarschijnlijk aanmerkt, maar wordt door middel van een nieuwe deskundige (rapportage) deze aanvankelijk aangenomen pretense toedracht inzake DNA-sporen in feite niet langer als de “meest

waarschijnlijke” toedracht gekwalificeerd⁵. Dit laatste zal in het navolgende hoofdstuk IV in dit verzoekschrift blijken.

7. Verzoeker is van oordeel dat ook deze situatie moet worden gebracht onder een redelijke uitleg (naar doel en strekking) van het novum begrip, zoals dit door Uw Raad is ontwikkeld, dan wel dat terzake de hierboven uiteengezette criteria, een extensivering op zijn plaats is, indien er sprake is van bijzondere omstandigheden, zoals hier aan de orde (namelijk een bewijsconstructie die uitsluitend is gebaseerd op het oordeel van één deskundige).
8. Ten aanzien van de nova te beschrijven in de hoofdstukken IV t/m IX is sprake van nieuwe feiten in feitelijke zin die, ook zonder een teleologische uitleg, rechtstreeks onder artikel 457 lid 1 sub 2 Sv. zijn te brengen.

⁵ Dat deze situatie als novum niet wordt uitgesloten kan wellicht ook worden ontleend aan het revisiearrest van 30 september 2003, nummer 02562/02H

IV NIEUWE FEITEN ONTLEEND AAN RAPPORTAGE FORENSIC SCIENCE SERVICE D.D. 31 MAART 2006

4.1 Inleiding

1. Op 16 februari jl. heeft de verdediging, met goedkeuring van het College van Procureurs-generaal, en ten behoeve van het onderzoek naar de mogelijkheden van heropening van onderhavige strafzaak, een officiële opdracht aan het Forensic Science Service, hierna te noemen FSS, in Birmingham, Engeland, verstrekt, alsmede een vragenlijst doen toekomen betreffende de bevindingen van het NFI naar aanleiding van het onderzoek aan de blouse S12 welke het slachtoffer mogelijk droeg ten tijde van het delict (zie **productie 2**).
2. De resultaten van het onderzoek van het FSS zullen in dit hoofdstuk in twee subonderdelen aan de orde komen, te weten (i) Nieuwe feiten ten aanzien van de DNA-sporen, uitgewerkt over een aantal subonderwerpen die evenzovele nieuwe feiten opleveren, en (ii) Nieuwe feiten ten aanzien van bloedvlek #10 (zie **productie 3**).

4.2 Nieuwe feiten ten aanzien van DNA sporen

3. Het Gerechtshof heeft, zoals hierboven is aangetoond, het bewijs tegen verzoeker uitsluitend dan wel in belangrijke mate gebaseerd op de NFI-rapportage van 22 januari 2004, toegelicht ter zitting van 26 januari 2004 door ing. Eikelenboom, en deze rapportage en verklaring integraal overgenomen in het bestreden arrest. Ter onderbouwing van de hypothese dat de DNA-sporen verband hielden met een gewelddadig incident, heeft het Hof een zevental bijzondere factoren van ing. Eikelenboom, ontwikkeld ter ondersteuning van zijn hypothese, eveneens integraal overgenomen in r.o. 2.1.7.
4. Deze 7 factoren, waarop de gehele hypothese is gebaseerd die heeft geleid tot de veroordeling van verzoeker, worden door het FSS rapport geheel weerlegd en op grond daarvan kan de conclusie geen andere zijn dan dat het Hof, met het NFI, is

uitgegaan van onjuiste feiten. Deze 7 factoren worden hierna afzonderlijk besproken en keren in het navolgende afzonderlijk terug.

4.2.1 Lichtrode substantie: foundation?

5. Het Hof heeft als vierde factor in r.o. 2.1.7.⁶ in dit kader ten laste van verzoeker alsmede ter ondersteuning van de door het NFI gestelde hypothese 2 laten meewegen *“de afwezigheid van vreemd materiaal in controlemonsters geeft steun aan de veronderstelling dat het mannelijk DNA gelijktijdig met de lichtrode substantie is overgedragen, aangezien anders verwacht kon worden dat dit mannelijk DNA ook net buiten de lichtrode substantie aangetroffen zou worden”*.
6. Echter, op pagina 10 van haar rapportage geeft de deskundige van het FSS, dr. L.P. Kenny, aan dat er niet kan worden vastgesteld op welk moment de lichtrode vlekken op de blouse terecht zijn gekomen, behalve nadat deze voor het laatst gewassen is.
7. De deskundige merkt daarnaast op pagina 11 van het rapport op dat, aangezien er niet kan worden vastgesteld op welk tijdstip en op welke wijze het DNA van verzoeker op de blouse terecht is gekomen, zij geen nieuw onderzoek aan de blouse adviseert. Volgens haar zou dan ook onderzoek aan de lichtrode vlekken op de blouse wel uitgevoerd kunnen worden door andere deskundigen van het FSS, maar dat voorzichtigheid geboden is bij de interpretatie van deze resultaten, aangezien deze analyse geen hulp biedt bij de beantwoording van de vraag in hoeverre verzoeker verantwoordelijk is voor haar dood.
8. Op grond van het bovenstaande kan derhalve geconcludeerd worden dat allerminst ter ondersteuning van de hypothese kan worden aangenomen dat de lichtrode substantie tegelijkertijd met het DNA van verzoeker op de blouse terecht is gekomen. Opvallend is dat in de vraagstelling van het OM, zoals aangegeven in de notitie van het NFI ‘Vragen naar aanleiding van de Deventer Moordzaak 7 april 2006’ (zie **productie 4**), bij vraag 8 op pagina 3 er wordt uitgegaan van het feit: *“Mevrouw Wittenberg gebruikte echter geen make-up.”* Deze conclusie vindt ook steun in een ander nieuw

⁶ Zie op pagina 8 van het arrest

feitelijk gegeven, namelijk het NFI rapport van 23 mei 2006 terzake gekleurde substantie (zie **productie 5**), welke rapport eveneens eerst bij gelegenheid van het oriënterend onderzoek aan het licht is gekomen (zie hoofdstuk IX). Op pagina 20 van dit rapport lezen we namelijk: *“Bij dit beperkte onderzoek werden in de lichte roodbruine vlekken op het kraagmonster [9.003] en het blousemonster [9.004] karakteristieken (kleur, morfologie, elementen titaan en ijzer) aangetoond zoals in foundation producten. (iii) Ik acht het echter nog te vroeg om hieruit te concluderen dat de vlekken afkomstig zijn van één of meerdere foundation producten.”*

9. Deze conclusie wordt bevestigd door de volgende nieuwe gegevens. Ten aanzien van de mogelijke oorsprong van de lichtrode substantie op de blouse is door het NFI nader onderzoek gedaan, hetgeen is weergegeven in het rapport van 23 mei 2006. In het eindrapport van het College van P-G's van 12 juni 2006 (zie **productie 6**) wordt naar aanleiding van dit onderzoek geconcludeerd op pagina 14-15: *“Er zijn bij het onderzoek naar de eventuele aanwezigheid van cosmeticaproducten zoals foundation op de blouse van de weduwe Wittenberg karakteristieken aangetoond die voorkomen in foundationproducten. Een eerste onderzoek aan vlekken van andere bruine en roodbruine producten niet zijnde foundation gaf aan dat deze qua kleur en morfologie niet overeenstemmen.”*
10. In deze conclusie is echter achterwege gelaten dat de NFI deskundige, dr. G.J.Q. van der Peijl, op pagina 20 van zijn rapport van 23 mei 2006 concludeert: *“Ik acht het echter nog te vroeg om hieruit te concluderen dat de vlekken afkomstig zijn van één of meerdere foundation producten.”*
11. Concluderend kan worden gezegd dat er ten aanzien van deze voor de bewijsconstructie essentiële vierde factor, thans nieuwe feiten voorliggen die bij bekendheid het Hof niet tot gebruik hiervan en veroordeling zouden hebben geleid.

4.2.2 Afwezigheid ander DNA?

12. Het thans bestaan van nieuwe feiten ten aanzien van het ten laste van verzoeker gebruiken van de gestelde DNA-sporen wordt versterkt door de volgende twee conclusies die als een tweede novum op dit punt hebben te gelden:
- (a) ten eerste die van dr. Kenny op pagina 4 van haar FSS rapportage d.d. 31 maart 2006, waarin zij opmerkt: *“However, there are possible additional DNA components not associated with the profiles of either Mrs. Wittenberg-Willemsen or Mr. Louwes present in the profiles obtained from three areas of light red staining – stains 18, 19, 20. This possible additional component consists of a single additional peak in stains 18 and 19 and two additional peaks in stain 20. However, they are present at a very low level and it is not possible for me to determine whether they actually indicate DNA from another source or whether they are just features (artefacts) of the DNA profiling tests”*.
 - (b) Ten tweede merkt de deskundige prof. De Knijff in het rapport van het FLDO van 28 april 2006 (zie **productie 7**) op ten aanzien van de Y-chromosoom DNA-overeenkomsten met het profiel van een verdachte (zie pagina 5): *“In geval van een volledige overeenkomst tussen de Y chromosoom profielen van een spoor en een verdachte, kunnen wij niet uitsluiten dat een andere man, al dan niet in mannelijke lijn direct verwant aan de verdachte, de donor van het aangetroffen DNA profiel kan zijn.”*

Genoemd rapport van het FLDO is aan het licht gekomen in het kader van het oriënterend vooronderzoek dat hierna in hoofdstuk IX wordt besproken en derhalve als een nieuw feitelijk gegeven heeft te gelden.

13. De conclusie voor wat betreft dit onderdeel is dat het derhalve thans geenszins vaststaat dat er geen ander DNA van een derde persoon op de blouse is aangetroffen c.q. nog kan worden aangetroffen. Daarnaast is hier aangetoond dat er in dit onderdeel sprake is van nieuwe feitelijke gegevens.

4.2.3 Validiteit hypothese NFI en alternatieven

14. Een derde nieuw gegeven in forensisch-technisch opzicht is gelegen in het feit dat het Hof ten tijde van de arrestwijzing onvolledig was ingelicht als het gaat om de bestaande alternatieven in relatie tot de bestreden hypothese van het NFI die het Hof uiteindelijk voor het bewijs gebruikte. Het Hof heeft zich immers terzake geheel laten leiden door het NFI dat enkel en alleen een tweetal hypothesen aan het Hof voorlegde, en daarmee aan de validiteit van de uiteindelijk voor het bewijs gebruikte hypothese, ten onrechte een groter gewicht heeft toegekend dan het geval ware geweest indien het, zoals in het FSS rapport, ook andere alternatieven had voorgelegd aan het Hof c.q. het Hof hierover had geïnformeerd.
15. Immers, op pagina 8 van het arrest overweegt het Hof in r.o. 2.1.8 : *“Het Hof acht het, gelet op voormelde bevindingen, zodanig onwaarschijnlijk dat het DNA van de verdachte op enig ander moment dan tijdens het delict en/of enkel via normaal en zakelijk contact op de blouse is terechtgekomen, dat die door de verdediging gesuggereerde mogelijkheden in redelijkheid kunnen worden uitgesloten.”*
16. Dr. Kenny formuleert en motiveert echter, anders dan het NFI, in haar rapportage van 31 maart 2006⁷ maar liefst vier alternatieve mogelijkheden van DNA-overdracht op de blouse, waarvan er twee niet door het NFI aan het Hof zijn voorgelegd. Deze vier mogelijkheden betreffen:
 - (i) Shedding
 - (ii) Normaal zakelijk contact
 - (iii) Contaminatie
 - (iv) Secondary transfer
17. Hierna worden deze vier alternatieven achtereenvolgens besproken terzake waarvan de conclusie zal luiden dat deze ieder voor zich een zelfstandige verklaring kunnen vormen voor de aanwezigheid van de DNA-sporen van verzoeker, en als zodanig derhalve nieuwe inzichten opleveren.

⁷ Zie pagina 5 en 6 van het rapport

Vier alternatieven

Shedding

18. De eerste mogelijkheid betreft het fenomeen van shedding, hetgeen het op een natuurlijke wijze loslaten van huidcellen betekent. Volgens dr. Kenny heeft onderzoek uitgewezen dat sommige mensen meer en makkelijker ‘shedden’ dan anderen. Het zou derhalve mogelijk kunnen zijn dat verzoeker een ‘good shedder’ is en dat hij tijdens een zakelijk contact voldoende DNA zou kunnen hebben overgedragen op de handen van mevrouw Wittenberg, dan wel op de blouse zelf, dat het aangetroffen DNA op de blouse zou kunnen verklaren. Het NFI heeft nooit onderzocht of verzoeker behoort tot deze categorie en dit kan dus niet worden uitgesloten.

Normaal zakelijk contact

19. Een tweede volgens de deskundige reële mogelijkheid van alternatieve DNA-overdracht, anders dan een gewelddadig incident, welke in ogenschouw dient te worden genomen, betreft de mogelijkheid dat het DNA door middel van een normaal zakelijk contact op de blouse is gekomen, en daarna door de dader tijdens het delict, of een andere derde niet tijdens het delict over de blouse verspreid is. Dr. Kenny merkt hieromtrent op pagina 6 van haar rapport op: *“the cell material from Mr. Louwes was transferred as a result of normal businesslike contact between Mr. Louwes and Mrs. Wittenberg-Willemsen but was subsequently transferred to the blouse by either the ‘true offender’ or by another individual unrelated to the offence”*.
20. Deze alternatieve mogelijkheid van de DNA-overdracht en verspreiding van het profiel van verzoeker op de blouse is aannemelijker geworden, wanneer het gezien wordt in relatie tot een ander nieuw feit, dat na het arrest van het Gerechtshof Den Bosch bekend is geworden, en waarmee het Hof ten tijde van de veroordeling derhalve niet bekend was, hetgeen hierna besproken zal worden.

21. Ten derde noemt de FSS-deskundige als mogelijke oorzaak van DNA-overdracht door verzoeker op pagina 6 van haar rapport de mogelijkheid van contaminatie van de blouse met andere items welke besmet zijn met het DNA van verzoeker. Dit standpunt ondersteunt derhalve de verklaring van prof. dr. De Knijff, afgelegd tijdens de procedure bij het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, alsmede de argumentatie van de verdediging bij het Hof en de Hoge Raad in cassatie. Dr. Kenny spreekt in dit kader over het feit dat deze contaminatie “*has to be considered*”⁸. Deze vaststelling gaat derhalve verder dan het opperen van alleen het niet uitsluiten hiervan, maar gaat juist uit van een positieve mogelijkheid daartoe.
22. Op pagina 12 van het arrest merkt het Hof terzake het verweer van de verdediging hieromtrent op in r.o. 2.2.6.: “*Gelet op de hiervoor weergegeven wijze waarop deze blouse bij de politie na veiligstelling en inbeslagneming verpakt en bewaard is geweest is het voorts naar oordeel van het hof volstrekt onaannemelijk dat zich enige contaminatie (in de zin van besmetting) heeft kunnen voordoen met andere in deze zaak veiliggestelde beslagstukken waarop zich mogelijkerwijs celmateriaal bevonden heeft, in het bijzonder kledingstukken van de verdachte*”.
23. Op pagina 7 van haar rapport wijst de deskundige op het feit dat in casu, vanwege het feit dat de blouse niet was veiliggesteld in een ‘*exhibit bag*’ en vanwege het feit dat er sprake is van ‘*discrepancies in the continuity of this item*’, rekening dient te worden gehouden met de mogelijkheid van contaminatie. Ten einde dit in concreto te kunnen preciseren zou volgens dr. Kenny exact nagegaan moeten worden met welke voorwerpen de blouse in contact is geweest, hetgeen in onderhavige zaak na vier jaar en vier maanden toen het ‘DNA-onderzoek’ plaatsvond niet meer mogelijk was.
24. Het aspect van contaminatie zal hierna als apart novum worden besproken en uitgewerkt.

⁸ Zie pagina 7 van haar rapport

Secondary transfer

25. Ten vierde wordt door de deskundige van het FSS op pagina 5 en 6 van het rapport de mogelijkheid van ‘secondary transfer’ genoemd en besproken, hetgeen betekent dat een voorwerp besmet met het DNA van verzoeker was aangeraakt door de dader, dan wel een andere derde, en dat deze persoon het DNA vervolgens heeft overgedragen op de blouse ten tijde van het delict.
26. Hoewel er op de blouse S12 tot op heden geen DNA van een derde individu is aangetroffen (behoudens enkele DNA kenmerken welke mogelijk hierop zouden kunnen wijzen – zie hierna), heeft volgens de deskundige onderzoek in het verleden uitgewezen dat het mogelijk is om voorwerpen aan te raken zonder een detecteerbare hoeveelheid DNA over te dragen. De deskundige sluit derhalve de mogelijkheid niet uit dat de DNA sporen van verzoeker daadwerkelijk zijn overgedragen via een derde individu.

Tussenconclusie

27. Op grond van het voorgaande kan reeds worden geconcludeerd dat het Gerechtshof zich inderdaad op onjuiste gronden en onvolledige feiten in forensisch-technisch opzicht enkel en alleen heeft laten leiden door een tweetal door het NFI gepresenteerde hypothesen met negatie van de andere thans door het FSS beschreven alternatieven. Daarnaast is het Gerechtshof er in het bestreden arrest in r.o. 2.1.13 ten onrechte vanuit gegaan: *“Resumerend concludeert het hof dat op de blouse van het slachtoffer verschillende sporen afkomstig van verdachte zijn aangetroffen, dat die sporen consistent zijn met het gepleegde delict en redelijkerwijs geen andere uitleg toelaten dan dat deze moeten zijn ontstaan bij het plegen van het delict”*. Geoordeeld kan worden dat ware het Hof op dit punt volledig geïnformeerd geweest over al deze reële alternatieven, ondersteund door de thans voorliggende forensische rapportage, het niet althans niet zonder meer, de bestreden NFI hypothese als bewijs van daderschap zou hebben gebezigd.

4.2.4 Nieuw feiten ten aanzien van oorsprong DNA sporen

28. Ten aanzien van het DNA bewijs ligt thans ook een nieuw feit voor, namelijk betreffende de door het Hof aangenomen oorsprong van het DNA. In de bewijsconstructie van het Hof, waarin de DNA sporen cruciaal zijn, wordt door het Hof als uitgangspunt van het NFI overgenomen de aanname dat de onderhavige DNA sporen huidcellen betreffen en derhalve dat dit de hypothese zou ondersteunen dat het hier om dadersporen gaat. Het Hof heeft ten aanzien van de herkomst van de DNA sporen in r.o. 2.1.9 van het arrest overwogen: *“Dr. De Knijff heeft verder de verklaring van ing. Eikelenboom onderschreven dat, als bij onderzoek van sporen met behulp van de crimescope geen fluorescentie wordt waargenomen, dit betekent dat er geen indicatie is voor de aanwezigheid van lichaamsvloeistoffen”*.
29. De vraag rijst of dit uitgangspunt en deze aanname juist is geweest en of het Hof zich ook hier niet heeft laten leiden door een onjuiste feitelijke voorstelling van zaken in forensisch-technisch opzicht. Deze vraag dient zonder meer bevestigend te worden beantwoord in het licht van het Britse FSS rapport (zie **productie 3**). In dit rapport gaat de deskundige, dr. Kenny, er vanuit dat het niet mogelijk is te achterhalen van welk lichaamsmateriaal het aangetroffen DNA afkomstig is. Op pagina 9 van haar rapport concludeert zij: *“The information provided by the Netherlands Forensic Institute indicate that these areas of staining (referred to above) tested negative for blood, semen and saliva. It is therefore not possible to determine what body fluid the DNA that could have originated from Mr. Louwes was obtained from. This profile may have arisen from saliva or from skin cells, for example”*.
30. Naar aanleiding van deze constatering komt dr. Kenny dan ook tot de conclusie: *“If it is not possible to determine what body fluid has given rise to a particular DNA profile, it will not be possible to determine how and when that DNA was deposited. There will be more than one possible explanation for how the DNA came to be deposited on an item including by some innocent means of transfer; for example, by contact with an individual.”*
31. Gelet hierop kan worden vastgesteld dat het Hof, ware het met dit laatste inzicht bekend geweest, niet, althans niet zonder meer, de DNA sporen als bewijs van

daderschap zou hebben aangemerkt. Dit feit wordt nota bene ook erkend door het NFI in de na de veroordeling opgestelde rapporten (zie hoofdstuk VI).

4.2.5 Onjuiste bewijswaardering van waarde van DNA sporen: nieuwe inzichten en feiten

32. Het DNA bewijs, zoals door het Hof gebezigd, kan ook om de volgende nieuwe omstandigheid niet langer in stand blijven. Het Hof heeft in de bewijsconstructie de DNA sporen als enig direct bewijs ten laste van verzoeker aangewend. Immers, de betreffende bewijsmiddelen die zien op het telefoongesprek, door verzoeker gevoerd op de avond van 23 september 1999, kunnen slechts en hooguit dienen als antwoord op de vraag of verzoeker al dan niet die avond in Deventer is geweest en zeggen dus niets over het (direct) bewijs van daderschap.
33. Dit betekent dat het Hof welbeschouwd het daderschap van verzoeker heeft ontleend aan het onderliggende DNA-onderzoek van het NFI. Dit wordt bevestigd door pagina 6 van het arrest, onder het kopje ‘2. Daderschap van verdachte’, waar als eerste onder punt 2.1. wordt opgenomen: *“DNA onderzoek en overig sporenonderzoek”*. Onder 2.3 in dit arrest worden de telefoongegevens uitsluitend en alleen genoemd ter bespreking van *“het verweer dat de verdachte ten tijde van het delict niet in Deventer was”*.
34. De vraag is of het Hof zich ten aanzien van de vraag of dergelijk DNA onderzoek, zoals hier aan de orde, als direct bewijs valt aan te merken voor het bewijs van daderschap, destijds heeft gebaseerd op juiste feiten en op een volledig accuraat forensisch-technisch inzicht. Ook deze vraag dient ontkennend te worden beantwoord.
35. Het FSS heeft zich omtrent dit aspect zeer expliciet uitgelaten in het bijgesloten rapport door daarin te overwegen: *“Therefore I would have to agree with the Netherlands Forensic Institute that the traces of DNA do not constitute direct evidence but that they may have indirect evidential significance as they can indicate that a suspect was present at a scene or has had some form of contact with the victim”*.
36. Ten aanzien van dit laatste is in deze zaak van groot belang dat ten processe is komen vast te staan dat verzoeker op de ochtend van 23 september 1999, alsmede in de weken

hiervoor, een zakelijk contact heeft gehad met het slachtoffer in haar woning (zie ook hoofdstuk V hierna). Uitgaande van genoemde conclusie van het FSS, vormt dit dus een volstrekt reële en zelfs voor de hand liggende verklaring voor de aanwezigheid van betreffende DNA sporen van verzoeker, mede gezien de lage piekenprofielen die eerst na de veroordeling zijn verstrekt aan de verdediging (zie hierna in hoofdstuk VIII).

37. Evenwel heeft het Hof in r.o. 2.1.13, het onderwerp ‘DNA sporen en ander sporenmateriaal’ resumerend, geconcludeerd dat *“op de blouse van het slachtoffer verschillende sporen afkomstig van verdachte zijn aangetroffen, dat die sporen consistent zijn met het gepleegde delict, en redelijkerwijze geen andere uitleg (mijn onderstreping; GJK) toelaten dan dat deze moeten zijn ontstaan bij het plegen van het delict”*.
38. Het Hof heeft zich derhalve bij de conclusie dat deze sporen *“redelijkerwijze geen andere uitleg”* zouden toelaten, evenals het NFI zelf (zie hoofdstuk V hierna), laten leiden door een in feitelijk opzicht onjuiste voorstelling van zaken, althans als het gaat om een juiste beeldvorming vanuit forensisch-technisch opzicht. Immers, er blijkt op grond van bovengenoemde conclusie van het FSS wel degelijk sprake te zijn van een andere uitleg die op zijn minst in redelijkheid kan worden aangenomen, en die zelfs meer dwingend voorkomt dan de forensisch-technisch ongefundeerde aanname van het NFI.
39. Hieruit volgt dat het Hof, ware het met deze feitelijke gegevens aangedragen door het FSS, destijds bekend geweest, het niet tot r.o. 2.1.13 zou zijn gekomen. Nu deze overweging dragend is voor de aanname dat de DNA sporen dadersporen zouden betreffen, leidt zulks zondermeer tot de conclusie dat hier sprake is van een nieuw feit of omstandigheid als genoemd in artikel 457 lid 1 sub 2 Sv.

4.2.6 Ontbreken wetenschappelijke basis voor hypothese NFI

40. Als het gaat om het DNA bewijs is er voorts sprake van een ander nieuw forensisch-technisch gegeven, te ontleen aan het FSS rapport, in die zin dat door middel van dit

rapport wordt aangetoond dat een aantal essentiële bouwstenen voor de NFI hypothese die voor het bewijs is gebruikt, feitelijke grondslag missen.

41. Immers geeft de FSS deskundige op pagina's 11 en 12 van haar rapport aan dat er geen wetenschappelijke testen beschikbaar zijn om deze hypothese, te weten de hypothese van het NFI die heeft geleid tot de onderhavige veroordeling, hetzij te ondersteunen, dan wel te weerleggen, ten aanzien van de volgende drie aspecten:
 - a. de hoeveelheid kracht welke nodig is om voldoende DNA over te dragen om een profiel hiervan te verkrijgen;
 - b. de vraag of het aangetroffen mannelijke DNA gelijktijdig is overgedragen met de lichtrode vlekken (van deze gelijktijdigheid is overigens wel het NFI uitgegaan!)
 - c. de betekenis van de afwezigheid van mannelijk DNA in de gedeelten waar geen vlekken zijn aangetroffen (aan deze afwezigheid hechtte het NFI juist veel betekenis).
42. Ten aanzien van **het eerste aspect** (zie ad a) kan worden opgemerkt dat het Hof hier onvolledig is voorgelicht. Immers in r.o. 2.1.6 van het arrest laat het Hof in het kader van de bewijsredenering (in het bijzonder om de DNA-sporen te doen aanmerken als dadersporen) meewegen de volgende overweging: *“Ter zitting van 26 januari 2004 heeft ing. Eikelenboom verklaard dat voor het met behulp van genoemde standaardmethoden verkrijgen van een bruikbaar DNA-profiel van huidcellen minimaal 200 cellen dienen te zijn overgebracht en dat bij het bedoelde zakelijke, oppervlakkige contact in het algemeen minder dan deze hoeveelheid zal worden overgedragen”*.
43. Uit de rapportage van het FSS volgt echter duidelijk dat er nu juist geen wetenschappelijke tests aanwezig zijn die een dergelijke aanname, te weten dat er minimaal 200 cellen dienen te zijn overgebracht wil men een bruikbaar DNA-profiel van huidcellen verkrijgen, kunnen ondersteunen. Dit geldt ook voor 's Hofs aanname dat *“bij het bedoelde zakelijke, oppervlakkige contact in het algemeen minder dan deze hoeveelheid zal worden overgedragen”*⁹

⁹ Zie hiervoor pagina 7 van het arrest van het Hof

44. Dit betekent dat het Hof op onjuiste feitelijke grondslag heeft aangenomen dat de betreffende biologische sporen op de blouse niet overgedragen kunnen zijn vanwege een zakelijk oppervlakkig contact zoals het voeren van een gesprek op geringe afstand tussen personen of bijvoorbeeld via ‘*secondary transfer*’. Voor wat betreft dit laatste heeft het FSS rapport op pagina 9 tweede alinea al aangegeven dat dit laatste eveneens niet kan worden uitgesloten in deze zaak (zie hierboven).
45. Ten aanzien van **het tweede aspect** (zie ad b) dat in dit kader door het FSS is genoemd, het ontbreken van wetenschappelijk bewijs voor ondersteuning van de NFI hypothese in relatie tot de vraag of het mannelijk DNA op hetzelfde moment op de blouse terecht is gekomen als de rozerode vlekken, kan worden vastgesteld dat het Hof in r.o. 2.1.7. als vierde factor voor de onderbouwing van de bestreden NFI hypothese heeft laten meewegen de aanname dat de lichtrode substantie tegelijk met het mannelijk DNA is overgedragen. Hier geldt dat het Hof, gelet op de thans voorliggende conclusies van het FSS op dit punt, zich heeft laten leiden door een onjuiste voorstelling van zaken.
46. Ten aanzien van **het derde aspect** (zie ad c) dat de deskundige opsomt, te weten het ontbreken van wetenschappelijke tests voor de ondersteuning of de verwerping van de hypothese van het NFI die voor het bewijs is gebruikt in die zin dat afwezigheid van DNA op andere plekken op de blouse daaromtrent iets zou zeggen, geldt het volgende. Als zesde factor in r.o. 2.1.7. heeft het Hof voor de aanname van de hypothese van het NFI laten meewegen “*afwezigheid van ander DNA dan dat van het slachtoffer en het met dat van de verdachte overeenkomende*”. Het FSS rapport toont echter aan dat deze factor in forensisch-technisch opzicht niets zegt over de bruikbaarheid en validiteit van de bestreden NFI hypothese. Het Hof heeft zich derhalve ook hier op onjuiste gronden laten voorlichten door het NFI.
47. Daarenboven wijst de FSS deskundige wederom op de andere reeds genoemde oorzaken ten aanzien van de vraag op welke wijze het DNA van verzoeker op de blouse terecht kan zijn gekomen, en dat de betekenis die kan worden toegekend aan de aanwezigheid van het DNA van verzoeker geringer wordt, als met deze alternatieven rekening wordt gehouden. Hierbij wijst de verdediging Uw Raad nogmaals op het feit

dat het FSS, in tegenstelling tot het NFI, niet met twee maar met vier alternatieven rekening houdt als het gaat om de mogelijke verklaring hoe het DNA op de blouse kan zijn gekomen.

48. Hoewel de deskundige in de voorlaatste alinea twijfels uit over het feit in hoeverre de bloedvlek #10 is overgedragen tijdens een zakelijk contact, kan de deskundige de mogelijkheid niet uitsluiten dat het bloedvlekje is overgedragen door een gebeurtenis die niet aan het delict is gerelateerd.
49. Tenslotte concludeert de deskundige op pagina 12 van haar rapport, dat het aannemelijk is dat celmateriaal zou zijn overgedragen van verzoeker op het slachtoffer ten tijde van een zakelijk contact. Aangezien het niet mogelijk is de hoeveelheid celmateriaal te bepalen dat hierdoor zou zijn overgedragen, is zij niet in staat vast te stellen of het meer aannemelijk is dat het DNA van verzoeker is overgedragen ten tijde van een gewelddadig incident dan door een normaal zakelijk contact.

4.2.7 Contaminatie als nieuw forensisch gegeven

50. Terzake de pretense bewijswaarde van het DNA materiaal vormt een volgend nieuw (forensisch) feit in onderhavige zaak zonder meer het feit dat blijkens het aan dit verzoekschrift gehechte FSS rapport de mogelijkheid van contaminatie voor de aanwezigheid van DNA sporen op de blouse niet wordt uitgesloten en zelfs “(...) *has to be considered*”¹⁰.
51. Voor Uw Raad is van belang dat het Hof in r.o. 2.2.6. in het bestreden arrest het volgende overweegt: “*Gelet op de hiervoor weergegeven wijze waarop de blouse bij de politie na veiligstellen en inbeslagneming verpakt en bewaard is geweest is het voorts naar het oordeel van het hof volstrekt onaannemelijk dat zich enige contaminatie (in de zin van besmetting) heeft kunnen voordoen met andere in deze zaak veiliggestelde beslagstukken waarop zich mogelijkerwijs celmateriaal bevonden heeft, in het bijzonder kledingstukken van de verdachte. De raadsman heeft ook geen*

¹⁰ Zie pagina 7 tweede alinea FSS rapport

feiten en omstandigheden aangedragen die het vermoeden van contaminatie concreet zouden kunnen ondersteunen”.

52. Niet voorbij gegaan kan worden aan het feit dat in het rapport van het NFI van 22 januari 2004 dat de grondslag vormde voor de veroordeling, met geen enkel woord wordt gerept over de mogelijkheid van contaminatie als mogelijke verklaring voor de aanwezigheid van de DNA sporen van verzoeker, dit terwijl onweersproken is komen vast te staan dat onderhavige blouse eerst 4 jaar en vier maanden na de inbeslagneming hiervan is voorzien van een officiële verzegeling en identiteitszegel.
53. In dit kader wordt Uw Raad erop gewezen dat nota bene het Hof in het bestreden arrest zelf al in r.o. 2.2.5 vaststelde dat de gang van zaken ten aanzien van deze inbeslagneming als volgt is gegaan: *“Op 5 november 2003 is deze doos door verbalisant Laarman vanuit een opslagruimte boven de garage die deel uitmaakte van het politiebureau in Deventer meegenomen. In deze doos bevond zich, behoudens een aantal andere goederen, een kartonnen doosje dat was dichtgeplakt met plakband en waarop een etiket zat met de gegevens van het slachtoffer. In dit doosje werd door verbalisant Laarman een papieren zak aangetroffen met een lichtvenster, waardoorheen een witte blouse zichtbaar was. De papieren zak was open en gevouwen om de blouse. Door verbalisant Laarman is de zak weer in het doosje verpakt. Vervolgens is, blijkens het aanvullend rapport van het NFI d.d. 22 januari 2004, de blouse S12 op 12 november 2003 door het NFI ontvangen van de regiopolitie IJsselland en aldaar voorzien van een DNA-identiteitszegel (ARA852)”.*
54. Hieruit volgt dat het Hof zich bij de verwerping van het verweer dat terzake contaminatie kon hebben plaatsgevonden, heeft laten leiden door ook het feit dat het NFI zelf dit aspect niet als optie heeft opgeworpen. Dit wordt ook bevestigd door lezing van r.o. 2.2.6 waar het Hof letterlijk overweegt: *“Het hof stelt voorop dat ten aanzien van de identificatie van de blouse van het slachtoffer – anders gezegd: de vraag of de blouse die in het NFI is onderzocht en waarover door de deskundigen dr. Kloosterman en ing. Eikelenboom is gerapporteerd dezelfde is als de door het slachtoffer ten tijde van het delict gedragen blouse – redelijkerwijs geen enkele twijfel kan bestaan”.*

55. Derhalve vormen de beschouwingen van het Britse FSS op dit punt zonder meer, zeker in het licht van het feit dat 's Hofs genoemde redenering cruciaal is geweest in de bewijsredenering ten einde de DNA-sporen ten laste van verzoeker te gebruiken, een feitelijk gegeven. Immers, overweegt dr. Kenny op pagina 6 en 7 het volgende: *“During the routine recovery of items for forensic examination the normal procedure would be for the item to be placed into a bag, labelled and sealed and stored appropriately to prevent any accidental contamination or destruction of any evidence. There are cases where the items have not been stored correctly, packaged and as such the integrity of the item cannot be guaranteed. These items can still be examined and any risk taken into account in the interpretation of the findings. In this case the blouse was not sealed into an exhibit bag; there is therefore the potential for this item to have been contaminated by other case exhibits. I understand that this blouse was stored in an open bag with other items and may have been examined at the same time as other items in this case. Forensic Laboratories have rigorous procedures in place to ensure that any potential for contamination is minimised and I am sure that a high level of anti-contamination procedures will have been undertaken at the Netherlands Forensic Institute. However as there are discrepancies in the continuity of this item, the potential that this item has been contaminated has to be considered”*.
56. Dr. Kenny stelt in dit kader overigens terecht vast dat nader onderzoek in feite precies had kunnen uitwijzen met welke voorwerpen de betreffende blouse de genoemde periode van vier jaar en vier maanden in contact kan zijn geweest. Nu dit onderzoek niet heeft plaatsgevonden, en zulks ook achteraf niet meer valt na te gaan, kan natuurlijk niet simpelweg worden gewezen op de verklaring van de verbalisanten die eerst post factum op 16 december 2003 verklaren dat het betreffende doosje niet meer zou zijn geopend. Het zegt namelijk geheel niets over het contact met de blouse en andere voorwerpen voordat de blouse op 14 oktober 1999 aan het NFI werd aangeboden, en wat er is gebeurd met de blouse toen deze in december 1999 retour werd gezonden aan het politiebureau Raalte.
57. **De conclusie** voor wat betreft dit onderdeel is dat, ofschoon de verdediging het aspect van contaminatie bij het Gerechtshof als verweer heeft gevoerd, thans op dit punt sprake is van een nieuw forensisch-technisch feit. Immers heeft het NFI dit element niet ter kennis van Hof gebracht en wordt deze reële mogelijkheid thans voor het eerst

ook door een forensisch deskundige beschreven. In het licht van de wijze waarop het Hof het terzake gevoerde verweer heeft verworpen (zie hierboven) kan worden geconcludeerd dat het Hof, ware het met deze beschrijving en bevindingen van het FSS destijds bekend geweest, de DNA-sporen niet, althans niet zonder meer, zou hebben gerelateerd aan dadersporen.

58. Deze conclusie wordt, zoals eerder opgemerkt, niet weerlegd door het eindrapport van het College van P-G's (zie **productie 6**) dat op een nader onderzoek van het NFI naar dit aspect is gebaseerd. Ten aanzien van het onderzoek van het OM naar de mogelijkheid van contaminatie, grijpt het onderzoeksteam allereerst terug op de oude gegevens in het strafdossier op grond waarvan het Hof destijds tot de conclusie is gekomen dat er in casu geen sprake zou zijn geweest van contaminatie. Daarnaast citeert het onderzoeksteam op pagina 17-19 van het eindrapport de antwoorden van het NFI op enkele nadere vragen, te weten vraag 5 t/m 7 uit de notitie van het NFI d.d. 7 april 2006. In het antwoord op vraag 5 geeft het NFI een overzicht van de data van ontvangst en verzending van de stukken van overtuiging in deze zaak. Vraag 6 betreft de vraag of het mogelijk is dat het DNA pas na 1999 op de blouse terecht is gekomen. Hierin geeft het NFI indirect aan dat terzake geen contaminatie zou hebben plaatsgevonden. Op grond van deze notitie concludeert het onderzoeksteam vervolgens dat er in casu geen contaminatie heeft plaatsgevonden.
59. Ten aanzien van het antwoord op vraag 6 in deze notitie kan het navolgende worden opgemerkt. Allereerst geeft het NFI in de notitie geen expliciet antwoord op deze vraag, maar opnieuw een beschrijving van de bewaring van de blouse. Dit antwoord van het NFI kan derhalve geenszins de conclusie wettigen dat in casu geen contaminatie zou hebben plaatsgevonden, nu de blouse in de periode na 1999 niet alleen, maar door het NFI wordt erkend, twee keer zoek is geweest (zie hiervoor ook het proces-verbaal van mevr. Duijts 'Bijzonderheden Deventer Moordzaak' d.d. 28 oktober 2003, pagina 5 – als **productie 8** aangehecht aan dit revisieverzoek), maar daarnaast niet ten alle tijden in het bezit van het NFI is geweest. Bedacht dient hierbij ook te worden dat van de achterzijde van de blouse waarop bloedvlekje #10 werd aangetroffen eerst 4 jaar en 4 maanden na het delict, door de recherche nimmer foto's zijn gemaakt. Bovendien is noch in 1999, noch in december 2003/januari 2004 door het NFI het pretense bloedvlekje #42 vastgesteld; dit wordt eerst in 2006 naar wordt

beweerd op de achterzijde van de blouse aangetroffen. Op zijn minst laat ook deze vaststelling de conclusie toe dat de mogelijkheid niet kan worden uitgesloten dat deze bloedvlekjes daarop op een oneigenlijke wijze zijn terechtgekomen.

60. Dat het contaminatie-aspect een nieuw feit vormt, aldus dat het niet in deze zin aan het Hof destijds is voorgelegd, volgt uit het volgende. Op 18 augustus 2005, en derhalve na de veroordeling, heeft dr. R. Torenbeek, voormalig NFI-medewerker, over het aspect van de contaminatie in deze zaak het volgende geconcludeerd: *“Aannemend dat de paraplu (b, e, en g) en de blouse (d en f) steeds dezelfde betreffen, is het zeer wel mogelijk dat rondom 3 december 1999 contaminatie van sporen kan hebben plaatsgevonden (...) het is dus zeer goed mogelijk dat sporen uit de pantalon, via de paraplu, op de blouse terecht zijn gekomen, en daarmee wordt het DNA sporenonderzoek van de blouse (..) waardeloos”*. (productie 9).
61. Van belang is dat deze deskundige in deze verklaring ook vaststelt dat de voorwerpen op 27 september 1999 en 3 december 1999 via de patholoog zijn aangeboden, en deze zich nooit met sporenonderzoek bezighoudt. Dit maakt volgens dr. Torenbeek *“de kans van sporenoverdracht levensgroot”*. Ofschoon het aspect van contaminatie via de paraplu zijden verzoeker eerder aan de orde is gesteld, wordt het thans bevestigd door een voormalig NFI –medewerker. Ook op grond hiervan laten de argumenten van het NFI en het OM, zoals aangedragen in het oriënterend onderzoek ter weerlegging van contaminatie (zie hierna), juist weldegelijk deze mogelijkheid open.

4.3 Nieuwe feiten ten aanzien van bloedvlekje #10

4.3.1 Nieuwe feiten ontleend aan nieuwe NFI-rapporten zelf

62. In het hierna onder hoofdstuk IX te bespreken oriënterend onderzoek van het College van Procureurs-generaal wordt weliswaar getracht het aspect van contaminatie uit te sluiten, maar terzake wordt geen objectief gegeven aangedragen dat *“the chain of evidence”* hier niet is geschonden. Lezing van de rapportages welke aan het eindrapport van het College ten grondslag liggen, versterkt juist de conclusie dat contaminatie hier waarschijnlijk is geweest. Hiervoor bestaan vier argumenten.

63. Ten eerste, uit het antwoord op vraag 5 in de NFI notitie d.d. 7 april 2006 blijkt dat de blouse in een ventilerende papieren zak was aangeleverd in 1999. In het overzicht erna wordt beschreven dat de blouse in 2003 in een dichte vensterzak wordt aangeleverd bij het NFI. Aangezien dit twee verschillende beschrijvingen van de verpakking betreffen van de blouse, is het derhalve mogelijk dat de blouse opnieuw is ingepakt waardoor de mogelijkheid van contaminatie bestaat.
64. Ten tweede wordt in het eindrapport van het College van Procureurs-generaal d.d. 12 juni jl. op pagina 28 opgemerkt ten aanzien van de mogelijkheden van contaminatie, genoemd in het rapport van dr. Kenny: *“Het verdient opmerking dat de onderzoeker van het FSS niet wist dat omtrent de door haar genoemde mogelijkheid van contaminatie reeds door het Hof Den Bosch bij het arrest van 9 februari 2004 is geoordeeld dat het volstrekt onaannemelijk is dat zich enige contaminatie (in de zin van besmetting) heeft kunnen voordoen.”* Dit kan echter geenszins als argument gelden om contaminatie uit te sluiten, een en ander door het FSS beschreven. Immers, het Hof is destijds geheel niet gewezen door het NFI op de mogelijkheid van contaminatie in casu. En zelfs het NFI dit destijds niet als serieus alternatief mogelijk achtte, had het het Hof als onafhankelijk instituut wel hierop moeten wijzen, zoals dit door het FSS alsnog is gedaan. Het rapport van dr. Kenny bevat op dit punt nu juist nieuwe feitelijke gegevens die het Hof destijds niet heeft kunnen meewegen in de oordeelsvorming.
65. Ten derde, in antwoord op vraag 6 in de NFI notitie van 7 april 2006 ten aanzien van de mogelijkheid van contaminatie geeft het NFI geen expliciet antwoord op deze vraag, maar opnieuw een beschrijving van de bewaring van de blouse. Dit antwoord van het NFI kan derhalve geenszins de conclusie wettigen dat in casu geen contaminatie zou hebben plaatsgevonden. Daarnaast is de de blouse in de periode na 1999 niet alleen over langere periodes niet in het bezit van het NFI is geweest, maar bovenal zelfs twee keer zoek geweest. Dit laatste wordt door het NFI niet weerlegd in de aanvullende stukken en wordt bovendien bevestigd in een document ‘Bijzonderheden Deventer Moordzaak’, opgesteld op 28 oktober 2003 door de destijds behandelend Officier van Justitie mevr. mr. E. Duijts, waarin op pagina 5 ten aanzien van de blouse S12 is opgemerkt: *“Het is niet onaannemelijk dat een en ander is zoekgeraakt tijdens de verhuizing van de TR in 2001 van Raalte naar Zwolle.”* (zie als

productie 8). Over deze periodes kan het NFI dus geen uitspraken doen, alsmede niet uitsluiten dat contaminatie heeft plaatsgevonden. In dit opzicht wordt onder meer gewezen naar de Britse uitspraak inzake *Doheny and Adams vs. the Queen* uit 1997, waarin is bepaald dat het niet aan een forensisch expert is om zich in te laten in de mate van waarschijnlijkheid waarmee een verdachte al dan niet een delict kan hebben gepleegd¹¹.

66. Ten vierde wordt er in verschillende NFI rapportages, opgesteld in 2006, vanuit gegaan dat verschillende sporen later op de blouse zijn gekomen, te weten nádat het slachtoffer van de plaats delict was verwijderd. Immers, in het NFI rapport d.d. 19 mei 2006 inzake het vormsporenonderzoek wordt op pagina 3 terzake het bloeioverdrachtspatroon (bolletjes) op de blouse S12 door het NFI gesteld: *“Na bestudering van de blouse op de foto’s van het slachtoffer op de plaats delict en de blouse in zijn huidige staat is gebleken dat een aantal van de stippenafdrukken kennelijk later zijn ontstaan, mogelijk tijdens het transport van het slachtoffer naar het mortuarium of het transport daarna naar het NFI”* (zie **productie 10**). Dit wordt ook erkend op pagina 78 van het eindrapport van het College van Procureurs-generaal dat aan dit verzoekschrift is gehecht. In dit kader wordt op pagina 3 en 4 van het rapport van 19 mei 2006 gesuggerreerd dat bedoelde stippen later zouden zijn ontstaan door het vest van het slachtoffer. Echter, dit vest is nimmer aangeboden voor onderzoek (zie pagina 4 van bedoeld rapport), zodat deze mogelijkheid kan worden uitgesloten. Daarbij komt dat het bloed aan het vest op zaterdag 25 september 1999 reeds was opgedroogd, en derhalve niet deze afdruk kan hebben veroorzaakt. Deze stelling, dat na bestudering van de blouse de stippen op de PD niet zichtbaar waren op de foto’s, wordt overigens niet door een andere NFI rapportage nader onderbouwd door een beeldonderzoek met bijgevoegde foto’s van het slachtoffer. Dit geldt ook voor het feit dat iedere fotografische vastlegging uit 1999 voor de pretense aanwezigheid van bloedvlekje #10 en 42 in de kraag van de blouse ontbreekt.
67. Dit laatste in tegenstelling tot de vlek SVO 9.004, anders genoemd vlek D, waar het NFI in het rapport van 11 mei 2006 een uitgebreid beeldonderzoek naar heeft verricht (zie **productie 11**). Ook in dit rapport wordt tot tweemaal toe benadrukt dat niet kan

¹¹ Zie [1997] 1 Criminal Appeal Review 369

worden uitgesloten dat een tweetal bloedsporen, alsmede de vlek D niet op de blouse S12 aanwezig waren op het moment dat het slachtoffer zich nog op de plaats delict bevond. Op pagina 8 wordt opgemerkt ten aanzien van de twee bloedsporen: *“Het is mogelijk dat de bloedsporen ARA#27 en ARA#28 wegvallen onder een plooi in de blouse of dat zij in het geheel niet aanwezig waren.”* Op pagina 10 van het betreffende rapport wordt ten aanzien van de onderzochte vlek D opgemerkt: *“Het vlekje op de blouse ARA852 (..) is niet zichtbaar op de beelden van de PD op CDROM [015.002]. Indien de aanname is dat het vlekje hier wel aanwezig was (...)”*

68. Aangezien er ten aanzien van sommige sporen (bolletjespatroon) gesteld wordt, en in andere gevallen (bloedsporen en make-up) de mogelijkheid geopperd wordt, dat deze in een later stadium, te weten na het verplaatsen van het slachtoffer op de blouse zijn terechtgekomen, geldt uiteraard hetzelfde voor de andere sporen, te weten degene die tot verzoeker te herleiden zouden zijn. **De conclusie** luidt dan ook dat de resultaten van het oriënterend onderzoek het juist aannemelijker maken dat ten aanzien van de DNA-sporen is gecontamineerd en ook hier doen zich blijken het voorgaande nieuwe feitelijke gegevens voor.

4.3.2 Nieuwe feiten ontleend aan FSS rapport inzake bloedvlekje #10

69. Het FSS rapport bevat een ander nieuw gegeven dat als nieuw inzicht heeft te gelden. De bewijsconstructie van het Hof is, zoals opgemerkt, uitsluitend, dan wel in belangrijke mate gebaseerd op de bevindingen van ing. Eikelenboom. Zijn oordeel dat de hypothese dat het op de blouse aangetroffen celmateriaal zou zijn overgedragen tijdens het gewelddadige incident, is gebaseerd op de genoemde zeven aspecten die door het Hof in r.o. 2.1.7. zijn weergegeven.
70. Als eerste bevinding die als grondslag tot deze hypothese heeft gediend, vormt de door het Hof overgenomen overweging dat *“het bloedvlekje #10, dat is ontstaan door een kleine hoeveelheid vloeibaar bloed, is van dien aard dat, gelet op het feit dat bloed bij kleine verwondingen snel stolt dan wel droogt, aannemelijk is dat het afkomstig is van een wondje dat kort vóór of tijdens het contact met de blouse is ontstaan”*.

71. Anders gezegd, het Hof heeft in de bewijsconstructie zich in belangrijke mate laten leiden door de aanname van ing. Eikelenboom dat het bloedvlekje verband hield met een contact met de blouse, daarmee suggererend dat dit het pretense dadercontact zou zijn.
72. Daarenboven heeft het Hof in r.o. 2.1.8. laten meewegen dat, zich wederom baserende op de bevindingen van ing. Eikelenboom, *“het niet aannemelijk is te achten dat deze sporen (waaronder ook het bloedvlekje; opmerking verdediging) bij een normaal en zakelijk contact op de blouse terecht zijn gekomen”*.
73. Ook hier laat derhalve het Hof het bloedvlekje ten laste van verzoeker meewegen in de bewijsconstructie voor het bewijs van moord en wordt door het Hof tussen dit bloedvlekje en een pretens gewelddadig incident een direct verband gelegd.
74. Dat er ook ten aanzien van het bloedvlekje #10 sprake is van een nieuw inzicht in forensisch-technische zin, kan worden ontleend aan pagina 12, derde alinea van het FSS-rapport, waar als conclusie valt te lezen dat *“However as it is not possible to determine when this bloodstaining was deposited I can not exclude the possibility that it was deposited at some other time unrelated to the offence”*.
75. Ook hier doet zich een nieuw feitelijk gegeven voor in de vorm van de reeds genoemde notitie van het NFI van 7 april 2006 waarin op pagina 3 naar aanleiding van vraag 8 het NFI opmerkt: *“De morfologie van het bloedspoor op de blouse is fotografisch vastgelegd. Dit bloedspoor kan via een niet-gewelddadig proces (aanraking) op de blouse terecht zijn gekomen.”* Zo expliciet is dit destijds niet aan het Hof voorgelegd. Evenmin is aan het Hof destijds voorgelegd de conclusie van het NFI, neergelegd in een notitie van 1 april 2006, gevoegd bij het onderzoeksrapport van het College (zie **productie 12**) waarin omtrent het bloedvlekje op de kraag wordt geconcludeerd *“ons (A.P.A. Broeders en A.D. Kloosterman) zijn geen wetenschappelijke methoden bekend die uitsluitsel kunnen geven over het precieze mechanisme waarmee dit ene bloedvlekje op de blouse terecht is gekomen”*. In deze zin heeft het NFI het Hof destijds niet voorgelicht terwijl ing. Eikelenboom bij het Hof op 26 januari 2004 nog stelt dat bloedvlekje #10 kan zijn ontstaan door contact met

een kleine verwonding en dat andere mechanismen moeilijk voorstelbaar zijn (pagina 21 zittingsp.v.).

4.4 Nieuwe alternatieve verklaring voor bloedvlekje # 10 in forensisch-technische zin

76. Een volgend vierde nieuw gegeven in forensisch-technische zin dat als een ander reëel alternatief in het kader van dit nieuwe onderzoek is gebleken voor de verklaring van het bloedvlekje #10, is gelegen in het volgende onderdeel van het FSS rapport.
77. Niet eerder is vastgesteld in het proces dat verzoeker sedert 25 jaren specifieke medicatie gebruikt in verband met een vorm van hooikoorts, waarvoor hij medicatie gebruikt. Lezing van de bijsluiter van deze medicijnen luidt dat een van de bijwerkingen hiervan is het verkrijgen van bloedneuzen. Dit kan overigens ook verklaren waarom in een van de inbeslaggenomen pantalons van verzoeker in de rechter broekzak een bloedspoor van hem werd aangetroffen. De betreffende bijsluiter wordt hierbij aangehecht (zie **productie 13**).
78. In dit kader is door de verdediging op 20 april 2006 een aanvullende vraag voorgelegd aan het FSS ten einde na te gaan of een dergelijke neusbloeden de betreffende bloedvlek kan verklaren. Als **productie 14** zal aan deze schriftuur de aanvullende vragen van mr. Knoops worden aangehecht.
79. Dr. Kenny van het FSS heeft in dat kader een belangwekkende aanvulling geschreven op haar rapport van 31 maart jl. (zie hierboven) bij schrijven van 2 mei 2006, waarvan de tekst hierbij integraal wordt weergegeven (zie **productie 15**):
- (i) *It would not be possible for us to determine when the bloodstaining was deposited i.e. at the time of the offence or at some other time;*
 - (ii) *As the bloodstain has been removed from the item for DNA profiling tests, we would not be able to determine whether this bloodstain was deposited as a result of contact between an object wet with blood or if it has arisen as a result of the blouse being in close proximity to a source of airborne blood from Mr. Louwes, for example if he had sneezed;*

- (iii) *In relation to the medicine taken by Mr. Louwes and whether or not the medication causes nose bleeds- this would be beyond my area of expertise and I would not be able to comment on it;*
- (iv) *As I stated in my report I would not expect blood to be transferred to the item through storage with other items in the case. If the bloodstain was not present on the blouse at the time of the examination in 1999 it would suggest that someone had deliberately tampered with this item. I understand from your email that there are no records of the back of the blouse and therefore it is not possible to determine whether this bloodstain was present on the item and therefore whether or not it was deposited as a result of the incident or by some other means.*¹²

80. Dit aanvullend schrijven bevat derhalve de volgende belangrijke forensisch-technische inzichten die op de bewijsredenering van het Hof een nieuw licht werpen:
- (a) de forensisch expert van het FSS acht het mogelijk althans sluit niet uit dat het bloedvlekje op de blouse terecht is gekomen door middel van een niesproces
 - (b) deze deskundige meent dat indien blijkt dat de bloedvlek in 1999 op de blouse niet aanwezig was, dit een opzettelijk manipuleren met dit bewijsobject impliceert. In onderhavige zaak staat vast dat door de technische recherche geen stukken zijn opgemaakt of foto's genomen ten bewijze dat in 1999 dit bloedvlekje zich op de blouse bevond. Nu het Hof in r.o. 2.1.8. heeft vastgesteld dat “*zowel het bloedvlekje in de kraag als de roodroze vlekken met het blote oog duidelijk waarneembaar zijn*”, zou de technische recherche zeker melding hebben gemaakt ten tijde van het inbeslagnemen en onderzoeken van de blouse.
81. De aanvullende bevindingen van dr. Kenny plaatsen de bewijsredenering van het Hof in een ander daglicht, en ondermijnen deze, als het gaat om de relatie tussen het betreffende bloedvlekje en een pretens gewelddadig incident: “*In Mr Eikelenboom's statement dated 22nd January 2006 (dient te zijn 2004; mijn opmerking GJK) (under hypothesis 2) he states that a bloodstain could have been produced by a contact with a small wound and that it would be difficult to imagine another mechanism for the*

¹² Zie verslag van dr. Kenny van 2 mei 2006

production of this bloodstain. As it is not possible to determine the nature of the bloodstain I am unable to rule out the possibility that it was a spot of blood and if it was a spot of blood then it could have been deposited as a result of a nosebleed. Both of these explanations could explain the presence of the bloodstaining, therefore I am unable to determine if the bloodstain was more likely to have been deposited as a result of direct contact with a small wound or if it was deposited as a result of a nose bleed.”

82. Door middel van deze aanvullende bevinding van dr. Kenny wordt derhalve een nieuw reëel alternatief geïntroduceerd, mede gebaseerd op een nieuw (medisch) gegeven, namelijk dat deze deskundige niet kan uitsluiten dat het betreffende bloedvlekje #10 verklaard kan worden door het resultaat van een bloedneus. Gevoegd bij het feit dat deze deskundige het voor mogelijk houdt dat het bloedvlekje op de blouse terecht kan zijn gekomen op een andere dag c.q. een ander moment dan het moment van het betreffende delict, maakt dit dat de aannames van het Hof in dit opzicht niet langer een feitelijke juiste grondslag hebben.
83. Daarenboven merkt de FSS deskundige op in haar rapport van 31 maart 2006¹³ dat niet vastgesteld kan worden op welk tijdstip deze vlek op de blouse is gekomen. De deskundige geeft aan dat de bloedvlek mogelijk na de laatste wasbeurt op de blouse is gekomen, maar dit kan men niet met zekerheid vaststellen.
84. De deskundige geeft daarnaast op pagina 11 van het rapport aan dat, aangezien er niet kan worden vastgesteld op welk tijdstip en op welke wijze het DNA van verzoeker op de blouse terecht is gekomen, zij geen nieuw onderzoek aan de blouse adviseert. Daarnaast zou onderzoek aan de lichtrode vlekken op de blouse wel uitgevoerd kunnen worden door andere deskundigen van het FSS, maar er is voorzichtigheid geboden bij de interpretatie van deze resultaten, aangezien deze analyse geen hulp biedt bij de beantwoording van de vraag in hoeverre verzoeker verantwoordelijk is voor haar dood.

¹³ Zie op pagina 10 van het rapport

85. Tenslotte bevestigt de FSS deskundige op pagina 8 van haar rapport de stelling van ing. Eikelenboom, dat niet kan worden vastgesteld met welke mate van kracht dit vlekje op de blouse terecht is gekomen, en in hoeverre het waarschijnlijk is dat dit spoor een daderspoor zou betreffen.
86. **De conclusie** voor wat betreft dit onderdeel is dat thans ook hier sprake is van een nieuw forensisch-technisch feit. Immers het Hof was ten tijde van de arrestwijzing in ieder geval niet bekend met de aanvullende analyse van het FSS, zoals neergelegd in het aanvullend verslag van Dr. Kenny van 2 mei 2006. Gelet op de inhoud daarvan kan worden geconcludeerd dat het Hof, ware het met deze beschrijving en bevindingen van het FSS destijds bekend geweest, de DNA-sporen in combinatie met de bloedvlekje #10 niet, althans niet zonder meer, zou hebben gerelateerd aan dadersporen.
87. In dit kader is van belang vast te stellen dat deze aanvullende verklaring van dr. Kenny niet door het NFI is gezien c.q. weerlegd in het kader van het oriënterend onderzoek door het College. Sterker, deze bevindingen van dr. Kenny van mei 2006 vinden juist steun in het NFI rapport van 19 mei 2006 (zie **productie 16**) dat als nieuw feitelijk gegeven valt aan te merken en eerst in het kader van het onderzoek van het College bekend werd.
88. Daarenboven wordt door het NFI in genoemd rapport van 19 mei 2006 op pagina 21 geconcludeerd dat spoor #10 mogelijk een overdrachtspoor betreft, maar niettemin wordt vervolgens opgemerkt: *“Bij experimenten met deze stof is moeilijk onderscheid te maken tussen overdrachtssporen van bloed en geprojecteerde bloedspatjes”*. Daarnaast wordt ten aanzien van de twee bloedvlekjes # 10 en # 42, het zogenoemde ‘tweede vlekje’, nog geconcludeerd: *“Op grond van het bovenstaande kan geen uitspraak worden gedaan of de bloedsporen ARA852#10 en ARA852#42 tijdens één of meer handelingen zijn ontstaan”*.
89. Daarnaast wordt ten aanzien van spoor #42 in dit rapport van 19 mei 2006 op pagina 21 geconcludeerd: *“Bovendien bevat het bloedspoor [ARA852]#42 onvoldoende karakteristieken om eenduidig te kunnen vaststellen of het een overdrachtspoor of een geïsoleerd liggend geprojecteerd bloedspatje betreft. In het spoor zijn geen*

karacteristieken van beweging waargenomen. Dit maakt een oppervlakkig bewegend c.q. schuivend contact tussen de kraag en een bebloed object niet aannemelijk”.

90. Hieruit volgt dat met het aantreffen van bloedspoor #42 de voornoemde conclusies, welke ontleend zijn aan het FSS rapport d.d. 31 maart 2006, alsmede de aanvulling van 2 mei 2006, niet anders worden (zie hiervoor verder hoofdstuk IX).

4.5 Conclusies FSS rapport in relatie tot de bewijsconstructie c.q. bewijswaarde DNA

91. Op de eerste plaats volgt uit het voorgaande overzicht dat op talrijke aspecten van de directe bewijsconstructie van het Hof, neergelegd in paragraaf 2.1 van het bestreden arrest, meer in het bijzonder r.o. 2.1.4 t/m 2.1.8. inhoudende de bestreden hypothese van ing. Eikelenboom gebaseerd op een zevental factoren, sprake is van nieuwe forensische gegevens die het Hof op 9 februari 2004 niet bekend waren.
92. Op de tweede plaats kan worden geconcludeerd dat, zouden deze nadere gegevens en inzichten toen wel bekend zijn geweest, het Gerechtshof het ernstige vermoeden is gewettigd dat het Hof de bestreden hypothese van ing. Eikelenboom niet, althans niet zonder meer voor het bewijs zou hebben gebruikt en bij gebreke van enig ander direct bewijsmateriaal zou zijn gekomen tot vrijspraak.
93. Op de derde plaats moet het volgende worden vastgesteld. Gelet op de bestaande jurisprudentie van Uw Raad ten aanzien van de uitleg van het novumbegrip in relatie tot nieuw deskundigenbewijs, welke rechtspraak op zich neigt tot een restrictieve uitleg van dit fenomeen, kan worden geconcludeerd dat in de voorliggende situatie en onder de geschetste bijzondere omstandigheden, het FSS rapport als een nieuw feit of omstandigheid kan worden gekwalificeerd, dat bij het onderzoek ter zitting niet is gebleken en die op zichzelf in verband met de bestreden NFI hypothese niet bestaanbaar is (zie verder Hoofdstuk III hiervoor).
94. Bovengenoemde conclusies worden niet anders door de inhoud van het op 12 juni 2006 door het College van Procureurs-generaal uitgebrachte rapport inzake de Deventer Moordzaak met als titel ‘oriënterend vooronderzoek’. In hoofdstuk IX van

dit rapport wordt ingegaan op het DNA-onderzoek in deze zaak. Om redenen die hierna in Hoofdstukken V en IX van dit herzieningsverzoek zullen worden uiteengezet, is het oriënterend onderzoek, hiervoor genoemd, niet in staat gebleken om de conclusies van het FSS rapport te doen weerleggen. Juist de conclusies van het FSS worden door dit onderzoek versterkt.

V NIEUW FEIT TEN AANZIEN VAN VOOR BEWIJS GEBEZIGDE NFI RAPPORTAGES 2003-2004 IN RELATIE TOT HET NFI

1. Dit revisieverzoek komt thans aan bespreking van een tweede nieuw feitelijk gegeven. Zoals hiervoor aangevoerd, is cruciaal in de bewijsvoering jegens verzoeker geweest de NFI rapportage van 19 januari 2004, alsmede die van 22 januari 2004, zoals weergegeven in de r.o. 2.1 tot en met 2.2.16. In deze rechtsoverwegingen in het arrest van het Hof wordt de bewijsconstructie uitsluitend, dan wel in belangrijke mate, gebaseerd op de inhoud van deze twee rapportages, een en ander zoals ook toegelicht door het NFI ter zitting van het Hof na herziening.
2. Het Hof heeft in r.o. 2.1.8 overwogen de conclusies van het NFI te onderschrijven en de daaraan ten grondslag liggende motivering integraal de zijne te maken. In het bijzonder neemt het Hof de eerder genoemde tweede hypothese, ontwikkeld door het NFI, over en overweegt daartoe, gelet op de bevindingen van het NFI, het zodanig onwaarschijnlijk te achten dat het DNA van de verzoeker op enig ander moment dan tijdens het delict en/of enkel via normaal en zakelijk contact op de blouse is terecht gekomen, dat alle andere mogelijkheden in redelijkheid zouden kunnen worden uitgesloten.
3. Naar aanleiding van het opgemelde FSS rapport, uitgebracht op 31 maart 2006 op verzoek van de verdediging van verzoeker, hebben twee NFI onderzoekers, waaronder dr. Kloosterman, de medeauteur van het genoemde rapport van 19 januari 2004 (voor het bewijs tegen verzoeker gebruikt), hun commentaar gegeven op het FSS rapport en dit neergelegd in een notitie van 1 april 2006, geschreven daags nadat het FSS rapport werd uitgebracht.
4. In deze notitie, die als **productie 12** aan dit herzieningsverzoek is gehecht, trachten de bedoelde NFI onderzoekers de conclusies van het FSS inzake de zogenaamde zakelijk contact hypothese (dat wil zeggen dat het pretense DNA op de blouse terecht is gekomen door middel van een zakelijk contact dat verzoeker eerder met het slachtoffer had) te weerleggen door het volgende hieromtrent te overwegen: *“De ‘zakelijk contact’ hypothese berust op de aanname dat Louwes kort voor het delict een bezoek heeft gebracht aan het huis van mw. Wittenberg. Dit bezoek zou ook de aanwezigheid*

van zijn vingerafdruk in de woonkamer verklaren. Volgens Louwes eigen verklaring zou hij eerder op de dag van het misdrijf op bezoek zijn geweest. De werkster heeft deze verklaring niet bevestigd. Als er geen steun is voor dit bezoek, wordt ook de steun voor de zakelijk contact hypothese aanmerkelijk gereduceerd”.

5. Op de eerste plaats kan worden vastgesteld dat het NFI zich met dit laatste heeft ingelaten met de bewijsvoering jegens verzoeker c.q. zich inlaat met de bewijsrechtelijke waardering van in deze strafprocedure afgelegde verklaringen, hetgeen niet tot de competentie behoort van een forensisch (DNA) deskundige. Dit laatste werpt een nieuw licht op de professionele invalshoek waarmee het NFI, als overheidsinstantie, de genoemde tweede hypothese heeft ontwikkeld die uiteindelijk heeft geleid tot de veroordeling van verzoeker.
6. Op de tweede plaats moet worden vastgesteld dat het NFI terzake is uitgegaan van een onjuiste voorstelling van de feiten, nu aantoonbaar is komen vast te staan in de strafprocedure dat de genoemde werkster weldegelijk (onder ede) heeft bevestigd dat verzoeker op de ochtend voor 23 september 1999 in de woning van de weduwe is geweest, een en ander zoals verzoeker zelf steeds heeft verklaard. Mevrouw Hofstede, deze werkster, heeft hieromtrent een ondubbelzinnig duidelijke verklaring afgelegd bij de regiopolitie IJsselland op 17 december 2003, dit in het kader van het hoger beroep na revisie. Hierin verklaarde zij: *“Dit was op donderdag 23 september 1999. (..) Ik zag toen dat er een man de woning uitliep. Ik zag deze man de Zwolseweg oplopen. De man liep van mij uit gezien linksaf, dus in de richting van de Albert Heijn. Ik had deze man tot op dat moment nog nooit eerder gezien. Ik zag dat het een niet zo’n grote man was, hij had een ‘kalende kop’. (...) Toen ik op de rechtbankzitting in Zwolle aanwezig was, heb ik dezelfde man weer gezien. Ik zag dat de man die ik hierboven heb omschreven meneer Louwes was geweest. Ik herkende hem aan het kale hoofd.”*
7. Daarnaast, en doorslaggevend hiervoor, heeft mevrouw Hofstede haar verklaring onder ede nog bevestigd ter zitting van het Hof den Bosch op 26 januari 2004: *“Die boekhouder is in de ochtend van 23 september 1999 op bezoek geweest. (..) Ik zag toen iemand op straat lopen. Ik heb die man herkend als de verdachte Louwes toen ik in Zwolle de zitting van de rechtbank bijwoonde. (..) Het bezoek van Louwes moet dus tussen 9.00 uur en 9.30 uur hebben plaatsgevonden.”*

8. Met dit laatste staat vast dat het NFI bij de waardering van de vraag welke van de twee door haar zelf voor mogelijk gehouden hypothesen dient op te gaan, zich heeft bediend van onjuiste feiten c.q. aannames die geen steun vinden in de feiten van het dossier.
9. Geconcludeerd kan worden dat genoemde twee factoren als nieuwe feiten en omstandigheden zijn aan te merken ex artikel 457 lid 1 sub 2 Sv. Immers kan worden gezegd, ware het Gerechtshof in februari 2004 bekend geweest met deze twee factoren, het daardoor tot een andere waardering van de voor het bewijs gebruikte NFI rapporten was gekomen, althans deze niet zonder meer voor het bewijs zou hebben gebruikt. Evident is namelijk dat het NFI het oordeel dat de tweede hypothese meer waarschijnlijk was te achten dan de zakelijk contact hypothese, mede heeft ontleend aan de aanname dat voorafgaand aan het delict geen gewoon zakelijk contact op de vermoedelijke dag van de moord tussen verzoeker en het slachtoffer heeft plaatsgevonden, welke aanname zoals aangetoond een juiste feitelijke grondslag mist.
10. Ten aanzien van de eerste factor, de beschreven overschrijding van de competentie van het NFI door zich in te laten met de waardering van verklaringen en de hieruit voortvloeiende vooringenomenheid wordt ook bevestigd door een tweetal andere elementen, die in dit herzieningsverzoek terugkeren, te weten:
 - de deskundige van het NFI, dr. Kloosterman wijst in het rapport van 19 mei 2006 (zie **productie 16**) op de mogelijkheid om andere gedeelten van blouse te onderwerpen aan een DNA onderzoek. Hij merkt op pagina 19 van het rapport hieromtrent op: *“Hierbij wordt op de voorhand opgemerkt dat de kans dat bij dit onderzoek niet delictgerelateerde DNA-profielen van derden worden gedetecteerd relatief groot is.”*
Dit toont de vooringenomenheid van de onderzoeker aan, aangezien hij er blijkbaar bij voorbaat al vanuit gaat dat sporen van andere derden per definitie niet delict gerelateerd zouden zijn
 - ten tweede in de genoemde NFI-notitie van 1 april 2006, waarin het FSS rapport wordt besproken, tracht het NFI de waarde van dit rapport te ondermijnen en de geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van de NFI-hypothese te verdedigen met de opmerking: *“De rechter zal uiteraard het overige bewijs in zijn oordeel betrekken”*. Ook hier overschrijdt de forensisch

deskundige zijn competentie door zich in te laten met het bewijs in een strafzaak.

11. In dit opzicht wordt onder meer gewezen naar de Britse uitspraak inzake *Doheny and Adams vs. the Queen* uit 1997, waarin is bepaald dat het niet aan een forensisch expert is om zich in te laten in de mate van waarschijnlijkheid waarmee een verdachte al dan niet een delict kan hebben gepleegd¹⁴.
12. De conclusie voor wat betreft dit hoofdstuk is dat een nieuw gegeven zich hierin voordoet dat thans is aangetoond, hetgeen het Hof in 2004 niet bekend was, dat het NFI bij het formuleren van de tweede hypothese en het uitspreken van een waarschijnlijkheidsoordeel hierover dat uiteindelijk leidde tot de veroordeling, is uitgegaan van onjuiste feiten, die bovendien betrekking hadden op een oordeel over de bewijswaarde van in de strafzaak afgelegde getuigenverklaringen. Immers, in retrospectief kan worden gezegd dat het NFI, door zich in te laten met de bewijswaarde van de onderliggende verklaringen relevant voor de beoordeling van de tweede hypothese, zich ten tijde van het ontwikkelen van deze hypothese en de keuze hiervoor heeft laten leiden door een oordeel over de pretense schuld van verzoeker in strafrechtelijke zin. Het is juist mede hierdoor dat het Hof niet op juiste wijze deze hypothese heeft kunnen beoordelen.

¹⁴ Zie [1997] 1 Criminal Appeal Review 369

VI NIEUWE FEITEN ONTLEEND AAN DE NFI NOTITIE UIT 2005 ‘FORENSISCH ONDERZOEK EN BEWIJSWAARDE VAN BIOLOGISCHE CONTACTSPOREN’

6.1 Inleiding

1. Een derde novum in feitelijke zin (een versterking van het tweede novum) is gelegen in het volgende. Na de veroordeling van verzoeker in februari 2004 is er door het NFI een notitie geschreven over de bewijswaarde van biologische contactsporen, getiteld: ‘Forensisch onderzoek en bewijswaarde van biologische contactsporen’.¹⁵ De inhoud van deze notitie, welke als **productie 17** aan het herzieningsverzoek wordt gehecht, staat geheel haaks op de beweringen van de NFI deskundigen zoals die door het Hof Den Bosch in het bestreden arrest zijn gebruikt in r.o. 2.1 t/m 2.2.16, en ondermijnen deze op voor de bewijswaardering essentiële punten.
2. De visie van het NFI ten aanzien van deze bewijswaarde die in deze notitie is neergelegd, was het Hof in februari 2004 niet bekend, eenvoudigweg omdat de twee NFI deskundigen die de rapporten van 19 en 22 januari 2004 schreven, welke rapporten leiden tot de veroordeling, in deze rapporten geheel andere beweringen hebben gedaan, alsmede ook tijdens de zitting van het Hof in januari 2004, waar deze rapporten door ing. Eikelenboom en dr. Kloosterman zijn toegelicht.
3. Gezegd kan dan ook worden dat het Hof, ware het met deze afwijkende visie van het NFI bekend geweest, het niet tot dezelfde waardering van de NFI conclusies van januari 2004 zou zijn gekomen, temeer niet nu het uitsluitend bewijsmiddel in deze zaak. Aan deze notitie van 2005 kunnen immers de volgende nieuwe feiten, verdeeld over na te melden onderwerpen worden ontleend.

¹⁵ Deze notitie is terug te vinden op de volgende website:
http://www.zakboekenpolitie.com/bijlagen/NFI/forensisch_onderzoek_bewijswaarde_biologische_contactsporen_050405NFIDEF.pdf.

6.2 Nieuwe feiten ten aanzien van oorsprong biologische contactsporen op blouse: speeksel

4. In r.o. 2.1.5. worden een tweetal conclusies van ing. Eikelenboom geciteerd, waarvan de tweede betreft: *“de hypothese dat het op de blouse aangetroffen, van een mannelijk individu afkomstige celmateriaal is overgedragen tijdens een gewelddadig incident, vindt veel steun in een aantal (..) bevindingen.”*
5. In r.o. 2.1.6 van het arrest van het Hof wordt daarnaast opgemerkt: *“Ing. Eikelenboom heeft in dit verband in de eerste plaats onder meer opgemerkt dat de in het onderhavige onderzoek verkregen DNA-profielen zijn bepaald met de standaardmethoden die door het NFI bij het DNA-onderzoek worden gehanteerd. Bij die methoden zullen over het algemeen geen profielen worden verkregen uit celmateriaal dat kan worden overgedragen bij zakelijk, oppervlakkig contact zoals het geven van een hand of het voeren van een gesprek op geringe afstand tussen personen. (..) voor het met behulp van genoemde standaardmethoden verkrijgen van een bruikbaar DNA-profiel van huidcellen minimaal 200 cellen dienen te zijn overgebracht en dat bij het bedoelde zakelijke, oppervlakkige contact in het algemeen minder van deze hoeveelheid zal worden overgedragen.”*
6. In r.o. 2.1.7. van het arrest worden enkele bevindingen van ing. Eikelenboom geciteerd die de tweede hypothese zouden moeten ondersteunen. Onder punt 2 wordt daar opgemerkt: *“de in de lichtrode substantie aangetroffen sporen geven bij beschouwing met de crimescope geen indicatie voor de aanwezigheid van lichaamsvloeistoffen zoals sperma, speeksel of zweet, hetgeen enige steun biedt voor de veronderstelling dat het aldaar aangetroffen celmateriaal afkomstig is van huidcellen”*. Onder punt 7 in dezelfde r.o. 2.1.7. wordt nog opgemerkt: *“Dat hier de mannelijke donor in het mengprofiel overheerst duidt erop dat deze donor aanmerkelijke kracht heeft uitgeoefend”*.
7. Zoals uit voornoemde citaten uit het bestreden arrest van 9 februari 2004 van het Hof blijkt, heeft het Hof grote waarde toegekend aan de beweringen van het NFI omtrent meer specifiek de uitleg van de aangetroffen DNA sporen, en welke bewijswaarde hieruit zou kunnen worden afgeleid ter onderbouwing van de tweede hypothese, te

weten dat de DNA sporen huidcellen betreffen die door middel van geweld op de blouse terecht zijn gekomen.

8. Echter, de NFI-notitie uit 2005 ‘Forensisch onderzoek en bewijswaarde van biologische contactsporen’ geeft een ander beeld van het gehele DNA-onderzoek, de verschillende soorten DNA sporen en de bewijswaarde welke aan DNA sporen dient te worden toegekend. Onmiskenbaar is dat het Hof hieromtrent in 2004 niet voldoende geïnformeerd was c.q. doordrongen is geweest, getuige de inhoud van de bewijsmotivering in het bestreden arrest.
9. Het feit dat aan deze notitie kan worden ontleend dat juist lichaamsvloeistoffen zoals speeksel meer DNA-materiaal bevat dan contactsporen en zulks in deze notitie van 2005 van het NFI nader wordt uitgewerkt (zie hierna verder), ondersteunt eerder de conclusie dat de terzake op de blouse aangetroffen biologische sporen verband houden met een zakelijk contact dan een gewelddadig contact (immers speekselsporen zijn alleen maar door een zakelijk contact te verklaren). Hierdoor wordt tevens meer aannemelijk gemaakt dat, anders dan het NFI nog pretendeerde in het hoger beroep na revisie in 2004, niet de bestreden tweede hypothese van het NFI, maar juist de eerste hypothese (sporen op blouse zijn afkomstig van zakelijk contact) steun verdient. Nu het NFI deze belangrijke nuancering niet in 2004 aan het Gerechtshof heeft voorgelegd, heeft dit thans in deze kwestie zondermeer als een nieuw feitelijk gegeven te gelden.
10. Dit wordt ondersteund door het nieuwe NFI rapport van 19 mei 2006 (**productie 16**) dat in het kader van het oriënterend onderzoek is uitgebracht. Op pagina 7 wordt nota bene door dr. Kloosterman, dezelfde NFI medewerker die in 2004 in de zaak tegen verzoeker als deskundige optrad, geconcludeerd: *“Speekselcellen kunnen wijzen op zakelijk contact terwijl huidcellen kunnen wijzen op een intensief en daarmee mogelijk delictgerelateerd contact.”*
11. Dat het hier om nieuwe feiten gaat volgt ook uit het feit dat het NFI ter zitting van 26 januari 2004 in de zaak tegen verzoeker het Hof nog in de veronderstelling heeft gebracht dat onderhavige biologische sporen:
 - a) met kracht op de blouse zouden zijn aangebracht, en

b) afkomstig zouden zijn van huidcellen.

12. Dit volgt uit pagina 16 van het zittingsproces-verbaal van 26 januari 2004, waar ing. Eikelenboom stelt dat “(..) *crimescope* positieve vlekken en celmateriaal (in aangetroffen) vermoedelijk afkomstig van huidcellen (..)”. Hierbij heeft het NFI het Hof ook onvolledig geïnformeerd doordat het heeft verzuimd op te merken, zoals het wel heeft gedaan in het nieuwe rapport van 19 mei 2006 (**productie 16**) dat “*met de huidige stand van de techniek kan geen onderscheid worden gemaakt tussen speekselcellen en huidcellen. Ook de test om de mogelijke aanwezigheid van speeksel op de blouse van het slachtoffer aan te tonen biedt hier geen uitkomst.*” (zie pagina 7 van dit rapport).

6.2.1 Overzicht NFI-notitie 2005

13. Alvorens nader op de nieuwe feiten in te gaan die deze notitie in relatie tot verzoekers zaak oplevert, wordt bij wege van inleiding op dit punt het volgende overzicht gegeven dat illustratief is, welk overzicht aan deze notitie valt te ontleen :

Op de volgende pagina's vindt men een aantal conclusies die het NFI in 2005 trekt als het gaat om de bewijswaarde van biologische contactsporen, die destijds niet in deze zin aan het Hof zijn voorgelegd, maar wel degelijk het Hof tot een andere uitspraak zouden hebben gebracht:

Pagina 3 In tegenstelling tot de klassieke biologische sporen bloed, sperma (vloeistof) en speeksel is van biologische contactsporen met de huidige beschikbare technieken niet vast te stellen om welk type celmateriaal het gaat.

Pagina 4: Of het ook daadwerkelijk huidcellen zijn is niet vast te stellen.

Pagina 5: Meestal leveren greepsporen onvoldoende celmateriaal op om hieruit, met de huidige technieken, een bruikbaar DNA profiel te verkrijgen.

Pagina 6: In de praktijk blijkt dat vermeende greepsporen die zijn veiliggesteld op lichaam en/of kleding van slachtoffers, slechts zelden bruikbare DNA profielen opleveren.

Voor de identificatie van bloed, sperma(vloeistof), en speeksel bestaan gevoelige testmethoden, de zogenaamde presumptieve testen. Hoewel men vaak veronderstelt dat het om huidcellen gaat, is dit niet te bevestigen met laboratoriumtesten.

Pagina 7: Het DNA dat zich in het biologische contactspoor bevindt valt namelijk in het niet bij de relatief grote hoeveelheid DNA in het speeksel.

Pagina 8: In tegenstelling tot de klassieke biologische sporen hebben de (DNA profielen van) biologische contactsporen meestal een zwakker incriminerend karakter en leveren zij daarom meestal geen direct bewijs.

Het (DNA profiel van het) contactspoor van een mannelijk persoon in de hals van een vrouwelijk verwurgingslachtoffer hoeft geen enkele relatie te hebben met het misdrijf. Het DNA kan immers op een onschuldige manier, bijvoorbeeld door een stevige omhelzing, op deze plaats terecht zijn gekomen. Biologische contactsporen hebben daardoor meestal slechts een indirecte bewijswaarde. Zo kunnen zij een sterke aanwijzing geven dat iemand op de plaats delict is geweest, maar omdat de aard van het celmateriaal onbekend is zal de relatie met het delict vaak moeilijk te bepalen zijn.

Pagina 9: *“Zo kan het gebeuren dat iemand die veel huidcellen verliest (..) contactsporen achterlaat op een object, dat vervolgens wordt aangeraakt door een persoon die niet of nauwelijks huidcellen verliest. (..)”* Dit voorbeeld benadrukt de noodzaak om bij het interpreteren van de resultaten van onderzoek van biologische contactsporen bijzondere zorgvuldigheid en voorzichtigheid in acht te nemen (zie **productie 17**).

14. Thans zal worden ingegaan op een aantal specifieke onderdelen van deze notitie teneinde nader aan te tonen dat deze nieuwe feitelijke gegevens oplevert in de zin van artikel 457 lid 1 sub 2 Sv.

6.2.2 Nadere analyse NFI-notitie 2005

15. Allereerst is van groot belang de opmerkingen op pagina 3 en 6 van de notitie terzake de oorsprong van biologische contactsporen: *“In tegenstelling tot de klassieke biologische sporen bloed, sperma (vloeistof) en speeksel is van biologische contactsporen met de huidige beschikbare technieken niet vast te stellen om welk type celmateriaal het gaat (mijn onderstreping: GJK). (...) Voor de identificatie van bloed, sperma(vloeistof), en speeksel bestaan gevoelige testmethoden, de zogenaamde presumptieve testen. (...) Dit soort testen bestaat echter nog niet voor het vaststellen van de aard van biologische contactsporen. Hoewel men vaak veronderstelt dat het om huidcellen gaat, is dit niet te bevestigen met laboratoriumtesten.”* Op pagina 4 van de notitie wordt hieromtrent dan ook door het NFI opgemerkt: *“Of het ook daadwerkelijk huidcellen zijn is niet vast te stellen.”* Dit gegeven is niet aan het Hof bekend gemaakt in 2004 terwijl het voor de bewijswaardering in deze zaak cruciaal is.
16. Voorgaande algemene vaststellingen van het NFI in de notitie van 2005 staan echter diametraal op de beweringen in de rapportage van het NFI in casu van 19 januari 2004, waarin ter ondersteuning van hypothese 2 op pagina 15 wordt opgemerkt: *“in geen van de aangetroffen sporen in de lichtrode substantie is bloed of sperma aangetoond. Verder zijn de bemonsteringen van de lichtrode substantie met de crimescope bekeken. Hierbij is geen fluorescentie waargenomen. Dit betekent dat geen indicatie is verkregen op de aanwezigheid van lichaamsvloeistoffen zoals sperma, speeksel of zweet. Deze resultaten en het vermoedelijk mechanisme waarmee de sporen in de lichtrode substantie op de blouse zijn aangebracht, geven enige steun aan de hypothese dat het betrokken celmateriaal waaruit de DNA-profielen zijn verkregen afkomstig is van huidcellen”.*
17. Ten tweede neemt het Hof in r.o. 2.1.7 van het arrest uit februari 2004 de bevindingen uit de NFI rapportage over die volgens het NFI hypothese 2 zouden ondersteunen: *“de lichtrode substantie, vermoedelijk make-up, waarin celmateriaal van een mannelijk individu is aangetroffen bevindt zich op locaties waar het slachtoffer strangulatiesporen en ribbreuken heeft opgelopen.”*

18. Echter, het NFI concludeert in de notitie uit 2005 omtrent de bewijswaarde van biologische contactsporen op pagina 8: *“In tegenstelling tot de klassieke biologische sporen hebben de (DNA profielen van) biologische contactsporen meestal een zwakker incriminerend karakter en leveren zij daarom meestal geen direct bewijs.*
Het (DNA profiel van het) contactspoor van een mannelijk persoon in de hals van een vrouwelijk verwurgingslachtoffer hoeft geen enkele relatie te hebben met het misdrijf. Het DNA kan immers op een onschuldige manier, bijvoorbeeld door een stevige omhelzing, op deze plaats terecht zijn gekomen. Biologische contactsporen hebben daardoor meestal slechts een indirecte bewijswaarde. Zo kunnen zij een sterke aanwijzing geven dat iemand op de plaats delict is geweest, maar omdat de aard van het celmateriaal onbekend is zal de relatie met het delict vaak moeilijk te bepalen zijn.” Zoals hierboven opgemerkt wordt thans in het rapport van 19 mei 2006 door het NFI erkend met de huidige stand van techniek geen onderscheid kan worden gemaakt tussen speeksel en huidcellen.
19. Dit wordt versterkt door de navolgende nieuwe feiten die kunnen worden ontleend aan het nieuwe NFI rapport d.d. 19 mei 2006:
- (i) Op pagina 4 van dit rapport wordt in dit kader opgemerkt: *“Echter, of het ook daadwerkelijk huidcellen zijn is niet vast te stellen.”* Gelet op deze constatering is derhalve de conclusie in het persbericht van 13 juni jl., alsmede die in het eindrapport van 12 juni jl., onjuist en misleidend dat de DNA-sporen in casu greepsporen c.q. aanrakingssporen zouden betreffen.
 - (ii) Uit verschillende onderzoeken zou volgens het NFI rapport zijn gebleken dat door aanraking 40, dan wel 90 tot 170 huidcellen zouden worden overgedragen. Indien men met een wattenstaafje over een handpalm zou strijken zou dit zelfs 10.000 huidcellen zijn. Op pagina 5 van het NFI-rapport is een berekening beschreven van spoor #20, waarbij wordt aangegeven dat dit spoor ongeveer 2400 cellen zou bevatten. Over de overige DNA-sporen wordt slechts gesteld dat deze *“minder mannelijk DNA (bevatten)”*.
 - (iii) Ten derde wordt op pagina 7 van de NFI notitie van 2005 (zie ook hoofdstuk VI) expliciet vastgesteld dat: *“Het DNA dat zich in het biologische*

contactspoor bevindt valt namelijk in het niet bij de relatief grote hoeveelheid DNA in het speeksel.” Hieromtrent wordt in het rapport van het NFI d.d. 19 mei 2006 opgemerkt: “Een minuscuul druppeltje speeksel van bijvoorbeeld 1 microliter bevat honderden kernhoudende cellen (..)”.

(iv) De bevindingen van sub (i), (ii) en (iii) leiden tot de volgende conclusies die niet eerder aan het Hof zijn voorgelegd:

- niet kan worden vastgesteld wat de aard of oorsprong van de cellen is
- spoor #20 wordt kennelijk als belastend gezien, gelet op de hoeveelheid van 2400 cellen
- Echter, juist speeksel bevat verhoudingsgewijs de grootste hoeveelheid DNA en in combinatie met het niet kunnen vaststellen van de oorsprong van de cellen heeft spoor #20 derhalve geen enkele bewijswaarde, gebaseerd op alleen de kwantiteit van de cellen.

(v) Doorslaggevend hiervoor vormt de conclusie op pagina 7/8 van het NFI rapport van 19 mei 2006: *“Een antwoord op de vraag hoeveel cellen in een monster zitten geeft namelijk geen antwoord op de vraag welk type cel in de bemonstering aanwezig is. Speekselcellen kunnen wijzen op zakelijk contact terwijl huidcellen kunnen wijzen op een intensief en daarmee mogelijk een delictgerelateerd contact.”* Ook dit gegeven is in 2004 niet aan het Hof voorgelegd.

(vi) Ditzelfde geldt voor het zesde aspect dat volgt uit pagina 9 van de rapportage van 19 mei 2006, waarin het NFI vaststelt dat bloedsporen een grotere criminalistische waarde hebben dan contactsporen waarvan vaak de aard van het celmateriaal niet kan worden achterhaald. Ook dit spreekt op een essentieel punt de basisgedachte tegen die door het NFI aan de tweede hypothese ten grondslag is gelegd.

20. Dat het Hof op dit essentiële onderdeel ontegenzeggelijk onjuist is voorgelicht door het NFI blijkt uit het volgende. Ter zitting van het Hof op 26 januari 2004 wordt NFI medewerker ing. Eikelenboom gehoord ter toelichting van het rapport van 22 januari 2004, op grond waarvan verzoeker is veroordeeld. Hij merkt daar het volgende op:

“De bemonsteringen van de lichtrode substantie zijn met de crimescope bekeken. Hierbij is geen fluorescentie waargenomen. Dit betekent dat geen indicatie is verkregen op de aanwezigheid van lichaamsvloeistoffen. (..) Een speekseltest is niet gedaan (..) Overigens zou ook speeksel onder de crimescope oplichten”(zie pagina 21-22 zittingsp.v.). Hiermee suggereert de NFI deskundige bij het Hof dat :

- a) het ontbreken van fluorescentie bewijs vormt voor afwezigheid van speeksel/lichaamsvloeistoffen (dat dit een anomalie is volgt uit hoofdstuk VII)
- b) speeksel onder de crimescope zou hebben moeten oplichten als dit op de blouse aanwezig was geweest (Hoofdstuk VII hierna toont juist aan dat dit niet altijd zo is)

- 21. Dat deze redenering van ing. Eikelenboom doorslaggevend is geweest voor het door het Hof accepteren van de tweede hypothese, volgt ook uit de opmerking van deze deskundige bij het Hof op 26 januari 2004: *“Gelet op deze bevindingen is vervolgens de hypothese opgebouwd dat het celmateriaal in de lichtrode substantie van huidcellen afkomstig is, en tijdens het delict is aangebracht”* (zie pagina 22 zittingsp.v.). De deskundige heeft het Hof met deze redenering ontegenzeggelijk tot de veroordeling van verzoeker gebracht omdat hij namelijk hieraan toevoegt: *“Het ligt namelijk voor de hand dat de dader gelet op de mate van het uitgeoefende geweld huidcellen heeft achtergelaten”* (zie pagina 22 zittingsp.v.)
- 22. Doorslaggevend voor deze conclusie vormt het feit dat nota bene het NFI zelf in de reeds genoemde notitie van 1 april 2006, ingebracht bij gelegenheid van het onderzoek van het College, ten aanzien van de aard van het materiaal in de vlekken op de blouse stelt: *“De aard van dit celmateriaal kon niet worden vastgesteld”*.
- 23. Concluderend, nu deze deskundigenopinies van het NFI uit 2005 destijds niet aan het Hof zijn voorgelegd, terwijl het NFI evenmin de hiervoor genoemde visie uit het rapport omtrent speekselcellen aan het Hof bekend heeft gemaakt, is dit College stellig en onvolledig geïnformeerd geweest over de bewijsrechtelijke waarde van biologisch contactsporenmateriaal.

6.3 Hoeveelheid aangetroffen DNA in relatie tot de oorsprong

24. Dit wordt versterkt door een tweede nieuw aspect dat volgt uit de NFI notitie uit 2005. Het NFI heeft in het rapport van 19 januari 2004, alsmede tijdens de zitting bij het Hof, altijd gesteld dat de relatief grote hoeveelheid DNA, welke met name in het spoor #20 is aangetroffen, opmerkelijk te achten is en zou duiden op de kracht waarmee het DNA op de blouse terecht zou zijn gekomen. Zo wordt op pagina 16 van de rapportage opgemerkt omtrent spoor #20: *“Gezien de grote hoeveelheid DNA van het slachtoffer op zowel de binnenzijde als op de buitenzijde van de blouse (huidcellen en bloed), moet de mannelijke donor zoveel celmateriaal hebben achtergelaten dat het op deze locatie het celmateriaal van de vrouw overheerst. Dit past niet bij de hypothese dat de donor van het mannelijke celmateriaal het slachtoffer slechts een hand heeft gegeven of met haar heeft gesproken.”*
25. In deze voorgaande redenering koppelt het NFI de relatief grote hoeveelheid DNA aan het feit dat dit spoor niet zou kunnen passen in hypothese 1, te weten DNA overdracht ten tijde van een normaal zakelijk contact. Echter, het NFI laat achterwege te vermelden dat niet vastgesteld kan worden dat dit spoor #20 bestaat uit huidcellen, en de mogelijkheid derhalve aanwezig blijft dat het spoor bestaat uit speekselcellen. Een indicatie dat het hier speeksel betreft wordt versterkt door het feit dat de aanwezigheid van DNA in speeksel vele malen groter is dan DNA in huidcellen. De NFI notitie uit 2005 merkt hieromtrent op pagina 7 op: *“Het DNA dat zich in het biologische contactspoor bevindt valt namelijk in het niet bij de relatief grote hoeveelheid DNA in het speeksel.”*
26. Dit laatste wordt daarenboven onderbouwd door de conclusie van het NFI in de notitie van 2005 op pagina 5: *“In de praktijk blijkt dat vermeende greepsporen die zijn veiliggesteld op lichaam en/of kleding van slachtoffers, slechts zelden bruikbare DNA profielen opleveren.”* Aangezien deze sporen zelden een bruikbaar DNA profiel opleveren, wordt in casu juist de hypothese ondersteund dat het aangetroffen DNA in casu derhalve speeksel betreft en dus niet de NFI-hypothese die voor bewijs is gebruikt.

6.4 Conclusie ten aanzien van derde novum

27. De conclusie uit het voorgaande luidt dan ook dat, gelet op de prominente en doorslaggevende rol en betekenis van de NFI rapportages en conclusies van januari 2004 in de bewijsconstructie, zoals toen aan het Hof gepresenteerd, enerzijds en anderzijds de hiervan sterk afwijkende beschrijving inzake de exacte bewijswaarde van biologische contactsporen, zoals neergelegd in de notitie van het NFI van 2005, er stellig sprake is van nieuwe feitelijke gegevens die niet aan het Hof bekend zijn geweest, en bij bekendheid zouden hebben geleid tot een andere bewijswaardering van het biologisch sporenmateriaal, materiaal dat de uitsluitende grondslag heeft gevormd voor de veroordeling van verzoeker.

VII NIEUWE FEITEN ONTLEEND AAN VERKLARING PROF. DR. P. DE KNIJFF D.D. 22 JUNI 2006

7.1 Inleiding

1. Het vierde novum wordt gevormd door een ander nieuw feitelijk gegeven. Zoals uit de beschrijving hierboven van het FSS rapport is gebleken, heeft het Hof de bewijskracht van de NFI rapportages van januari 2004 mede ontleend aan het verwerpen van de zienswijze van de deskundige van de verdediging prof. De Knijff¹⁶. In ieder geval geldt zulks voor de zogeheten ‘inwendige bewijsconstructie’, dat wil zeggen dat het Hof de mate van overtuigendheid van het pretense bewijs mede heeft ontleend aan het verwerpen van de zienswijze van prof. De Knijff.
2. Prof. De Knijff heeft op 22 juni 2006 naar aanleiding van een drietal aanvullende vragen van de verdediging alsnog een nadere toelichting gegeven op zijn bij het Hof Den Bosch in januari 2004 afgelegde en door het Hof verworpen verklaring, dit op grond van zijn wetenschap van de zaak op dit moment.
3. Deze (nieuwe) deskundigenverklaring die als **productie 18** aan dit verzoek wordt gehecht, bevat de navolgende vier nieuwe feitelijke gegevens:

7.2 Onjuiste citering door Hof van prof. De Knijff

4. Op de eerste plaats kan worden vastgesteld dat het Hof de verwerping van de zakelijk contact hypothese heeft afgeleid uit het feit dat door de NFI deskundige is verklaard dat er bij onderzoek van de sporen op de blouse door middel van de crimescope geen ‘oplichting’ werd waargenomen, zodat hierom geen indicatie bestond voor aanwezigheid van speeksel (zie r.o. 2.1.9.).
5. Het Hof heeft mede op grond hiervan de tweede hypothese van het NFI overnomen en is hierin gesterkt door de overweging in het arrest in r.o. 2.1.9. inhoudende dat “*Dr. De Knijff heeft verder de verklaring van ing. Eikelenboom onderschreven dat, als bij onderzoek van sporen met behulp van de crimescope geen fluorescentie wordt*

¹⁶ Zie hiervoor r.o. 2.1.8-2.1.10

waargenomen, dit betekent dat er geen indicatie is voor de aanwezigheid van lichaamsvloeistoffen. Dr. De Knijff heeft desgevraagd bevestigd dat bij die sporen de hypothese dat het celmateriaal van speekseldruppeltjes afkomstig kan zijn, niet past.”

Deze overweging toont aan dat inderdaad het Hof de inwendige bewijsconstructie heeft doen baseren op deze veronderstelde stelling van prof. De Knijff.

6. *Echter in genoemde verklaring van 22 juni 2006 verklaart prof. De Knijff: “Ik kan me niet voorstellen dat ik dit als antwoord gegeven zou hebben. Nu zou ik het zeker niet zo beantwoorden. (..) Er is nog steeds (en dus ook niet in 2004; GJK) geen enkel empirisch onderzoek naar het gebruik en de waarde van de Crimescoop bekend. De afwezigheid van oplichting is geen aanwijzing voor de afwezigheid van biologisch materiaal (...) (net-zo-min overigens dat aanwezigheid van oplichting altijd op de aanwezigheid van DNA bevattend biologisch materiaal wijst).”*
7. Deze deskundige tekent in zijn verklaring tevens aan: *“ik niet zeker weet of (1) die tekst correct is opgetekend – b.v. na afluisteren van een integrale bandopname - of is beïnvloed door de perceptie van de notulist, en (2) of ik zelf nog wel zo exact weet wat ik precies als antwoord op gestelde vragen gegeven heb.”*
8. Op grond van het bovenstaande is de conclusie gewettigd dat het Hof de weerlegging van de verweren van de verdediging, namelijk dat de deskundige prof. dr. De Knijff de conclusies en bevindingen van het NFI juist tegensprak en deze laatste niet vaststonden, heeft ontleend aan een zinssnede van de deskundige De Knijff die deze niet ter zitting heeft uitgesproken, dan wel waarvan hij thans expliciet afstand neemt.
9. Nu het bovendien gaat om een aspect dat direct van invloed is geweest op de bewijswaarde van de tweede hypothese die tot de veroordeling heeft geleid, vormt de inhoud van de verklaring van 22 juni 2006 een nieuw feit in relatie tot de rechtsoverwegingen 2.1.8. en 2.1.9. van het arrest die terzake doorslaggevend zijn geweest voor de veroordeling.
10. Zoals hiervoor in hoofdstuk VI reeds aan de orde is gesteld heeft nu juist de NFI deskundige in 2004 het Hof in de veronderstelling gebracht dat nu geen fluorescentie was waargenomen er dus ook geen speeksel aanwezig was in de biologische sporen op

de blouse. Op pagina 22 van het zittingsp.v. van het Hof van 26 januari 2004 lezen we uit de mond van ing. Eikelenboom: *“Gelet op deze bevindingen is vervolgens de hypothese onderbouwd dat het celmateriaal in de lichtrode substantie van huidcellen afkomstig is en tijdens het delict is aangebracht”*. En juist hierdoor heeft het Hof de hypothese van het NFI overgenomen hetgeen blijkt uit r.o. 2.1.7. onder punt 2: *“de in de lichtrode substantie aangetroffen sporen geven bij beschouwing met de crimescope geen indicatie voor de aanwezigheid van lichaamsvloeistoffen zoals sperma, speeksel of zweet, hetgeen enige steun geeft aan de veronderstelling dat het aldaar aangetroffen celmateriaal afkomstig is van huidcellen.”*

7.3 Ontbreken wetenschappelijk bewijs hypothesen

11. Het tweede nieuwe feitelijke gegeven en versterking van het voorgaande betreft het volgende. In de deskundigenverklaring van 22 juni 2006 gaat prof. De Knijff meer exclusief in op een alternatieve verklaring voor de biologische sporen op de blouse. Op pagina 2 merkt hij hieromtrent op: *“Een andere verklaring voor de aanwezigheid van biologische sporen met een DNA profiel overeenkomend met dhr. Louwes, zou volledig onschuldig kunnen zijn, b.v. door zeer kleine speekseldruppeltjes die volledig random op de voorkant van de blouse zijn terechtgekomen tijdens een gesprek tussen de verdachte en het slachtoffer. Als dit laatste juist is, dan zou (men) geen enkel duidelijk verband verwachten tussen de plaats van het spoortje en de DNA intensiteit.”*
12. Hier voegt hij tevens aan toe dat hij op grond van de argumenten die ter zitting van het Hof zijn aangedragen van oordeel is dat er *“(.) geen objectieve afweging tussen de twee hypothesen is te maken.”* Dit laatste vormt een conclusie die prof. De Knijff niet in deze zin in januari 2004 in deze zin heeft getrokken. Tijdens de zitting van januari 2004 sprak de deskundige enkel nog in termen van het nuanceren van genoemde tweede hypothese. Zo heeft hij destijds bij het Hof verklaard (zie zittingsp.v. d.d. 26 januari 2004 op pagina 24): *“In het geval van deze zaak lijkt het mij heel goed mogelijk dat langs een normale weg (overdracht middels speekseldruppeltjes) DNA van verdachte vooral op de voorkant van de blouse van het slachtoffer terecht kan komen. Ik heb uitsluitend bedoeld om aan te geven wat voor andere mogelijkheden er zijn om de aanwezigheid van DNA op kledingstukken te verklaren”*.

13. Van belang is dat de verklaring van prof. De Knijff van 22 juni 2006 eerst is verstrekt nadat het oriënterend onderzoek van het College op 13 juni 2006 is gepresenteerd waarin zogenaamd “*meer bewijs*” tegen verzoeker zou zijn te vinden.

7.4 Ontbreken betrouwbaarheidsonderzoek crimescoop

14. Een derde nieuw aspect dat aan de verklaring van prof. De Knijff van 22 juni 2006 kan worden ontleend, betreft de waardering door het Hof van de aanname dat op de blouse geen lichaamsvloeistoffen zouden zijn gedetecteerd. Zoals hierboven opgemerkt heeft het Hof de bewijskracht van de tweede hypothese mede ontleend aan de stelling van het NFI dat met behulp van de crimescope geen indicatie is gevonden voor aanwezigheid van bijvoorbeeld speeksel (zie r.o. 2.1.9. van het Hof).
15. Wat evenwel toen niet bij het Hof bekend was en evenmin door de NFI onderzoekers aan het Hof kenbaar is gemaakt, vormt het feit dat het ontbreken van fluorescentie (oplichting) via de crimescope niet betekent dat er zich geen lichaamsvloeistoffen op het voorwerp bevinden. Geconfronteerd met de overweging in het arrest van het Hof in r.o. 2.1.9., inhoudende “*als bij onderzoek van sporen met behulp van de crimescope geen fluorescentie wordt waargenomen, betekent (dit) dat er geen indicatie is voor de aanwezigheid van lichaamsvloeistoffen*”, merkt de deskundige thans hieromtrent op in zijn rapport van 22 juni 2006: “*Ik kan me niet voorstellen dat ik dit als antwoord gegeven zou hebben. Nu zou ik het zeker niet zo beantwoorden. (..) Er is nog steeds (en dus ook niet in 2004; GJK) geen enkel empirisch onderzoek naar het gebruik en de waarde van de Crimescoop bekend. De afwezigheid van oplichting is geen aanwijzing voor de afwezigheid van biologisch materiaal (..) (net-zo-min overigens dat aanwezigheid van oplichting altijd op de aanwezigheid van DNA bevattend biologisch materiaal wijst).*”
16. Dat dit laatste als een nieuw feit heeft te gelden wordt ook bevestigd door de inhoud van de eerder genoemde NFI notitie van 2005, zoals hierboven omschreven, waarin omtrent het aspect van biologische sporen het volgende is opgemerkt: “*De tweede omvat de biologische contactsporen. Van deze sporen is niet vast te stellen tot welke lichaamcellen of – vloeistoffen (mijn onderstreping: GJK) ze behoren.*”

17. Het NFI heeft deze informatie nooit kenbaar gemaakt aan het Hof in januari 2004, zodat de conclusie is gewettigd dat het Hof op dit punt onvolledig door het NFI is voorgelicht, alsmede dat, ware het Hof hiermee wel volledig bekend geweest, het niet tot het voor het bewijs gebruiken van de tweede hypothese was gekomen. Immers, het Hof legt een directe relatie tussen deze bewijswaardering enerzijds en de informatie van het NFI, gegeven in januari 2004, omtrent de gevoeligheid van de crimescope anderzijds. Door weglating van deze uitleg en nuancering van de resultaten van een crimescope wordt daarnaast de mogelijkheid opgehouden dat de in casu aangetroffen DNA contactsporen bestaan uit speeksel, hetgeen niet te verenigen is met de hypothese 2, zoals deze door het NFI is beschreven.
18. Subsidiair wordt Uw Raad voorgesteld op de voet van artikel 465 Sv. prof. De Knijff hieromtrent nader te doen horen.

7.5 Gestelde misdaadgerelateerde biologische sporen

19. Ten vierde bevat de verklaring van prof. De Knijff een nader nieuw feitelijk gegeven. Naar aanleiding van schriftelijke vragen heeft prof. De Knijff bij schrijven van 22 juni 2006 alsnog zijn visie gegeven op de NFI rapportages inzake de biologische sporen, aangetroffen op de blouse S12 (zie **productie 18**). Ten aanzien van het bloedvlekje #10 merkt de deskundige op pagina 1 thans op: *“Als kan worden vastgesteld dat dit vlekje daar al zat op het moment dat het slachtoffer op het NFI werd onderzocht, dan moet je vervolgens nog inzicht proberen te krijgen of het misdaad gerelateerd is of niet. (..) De tweede vraag is m.i. heel moeilijk, zo niet onmogelijk te beantwoorden. Uit de vorm van de vlek (..) zou je opmaken dat het zeker niet door een bruuske beweging daar is achtergelaten.”*
20. Op grond van dit hoofdstuk kan worden geconcludeerd dat de deskundigenverklaring van prof. De Knijff van 22 juni 2006 een viertal nieuwe feitelijke gegevens bevat die ieder voor zich, dan wel in onderling verband en samenhang, als nieuwe feitelijke gegevens zijn aan te merken, dusdanig dat zij de bewijsconstructie in de kern aantasten.

VIII NIEUW FORENSISCH-TECHNISCH FEIT: DE PIEKENPROFIELEN EN IMPACT OP BEWIJSCONSTRUCTIE HOF

1. Een vijfde novum in forensisch-technische zin wordt gevormd door het volgende feit. Zoals hiervoor aangetoond is de veroordeling van verzoeker gebaseerd op de aanname dat het biologisch sporenmateriaal dat op de blouse is gevonden, verband hield met een gewelddadig incident, waarbij het Hof in r.o. 2.1.8 in het bijzonder voor dit bewijs laat meewegen: *“Zowel voor wat betreft het bloedvlekje in de buitenste kraag aan de achterzijde van de blouse (spoor #10) als ten aanzien van de sporen #9, #18, #19 en #20 geldt immers, gelet op de plaats van spoor #10 en de bevindingen van ing. Eikelenboom inzake de andere sporen, dat het niet aannemelijk is te achten dat deze sporen bij een normaal en zakelijk contact op de blouse terecht zijn gekomen”*.
2. Het Hof was destijds niet bekend met de exacte waarden van bedoelde piekoppervlakken / piekprofielen, eenvoudigweg omdat de piekprofielen destijds geen deel uitmaakten van het strafdossier. Van belang is vast te stellen dat piekenprofielen geen officieel deel uitmaken van stukken die aan een strafdossier worden toegevoegd. Eerst na de evaluatie van de Schiedammer Parkmoord is van de zijde van justitie geopperd c.q. de mogelijkheid besproken om dit soort laboratoriumgegevens in de toekomst aan het strafdossier toe te voegen. Ten tijde van onderhavige strafzaak was dit echter niet het geval.
3. In het kader van het door de verdediging verzochte onderzoek van het Britse FSS, zoals onder hoofdstuk IV beschreven, heeft de verdediging alsnog de beschikking gekregen over deze piekenprofielen (zie **productie 19**). Bestudering hiervan levert de volgende nieuwe inzichten op die destijds niet aan het Hof zijn voorgelegd en die stellig op de bewijswaarde van het biologisch sporenmateriaal een ander licht zouden hebben geworpen, in die zin dat het de bewijsredenering van het Hof, zoals neergelegd in rechtsoverwegingen 2.1.1-2.1.8 in de kern zou hebben aangetast (Als **productie 20** wordt aan dit verzoek gehecht het memorandum betreffende het onderzoek terzake de piekenprofielen, alsmede de twee bijbehorende excelsheets). Deze piekenprofielen leveren de volgende nieuwe inzichten op:

4. Allereerst kan worden geconcludeerd dat het DNA-profiel van het slachtoffer en dat van verzoeker vier overeenkomstige kenmerken bevatten. Het betreft in de piekenprofielen in de blauwe kleur de cijfers **17** en **12**, in de groene kleur het cijfer **31**, en in de rode kleur het cijfer **7**. Deze cijfers zijn in de Excel sheet geel gearceerd. Dit zou kunnen betekenen dat wanneer dit cijfer zich bevindt in het aangetroffen DNA-mengprofiel, niet met zekerheid kan worden vastgesteld of dit van verzoeker afkomstig is, aangezien dit ook van het slachtoffer afkomstig kan zijn.
5. Ten tweede is opgevallen dat vóór vele getallen in de piekenprofielen de letters **am** geplaatst zijn. In forensisch-technische zin staat vast dat deze afkorting staat voor **added manually**, oftewel **handmatig toegevoegd**. Dit betekent dat het onderzoeksapparaat in deze gevallen zelf geen getal/waarde aan de ‘piek’ heeft gegeven, maar dat desondanks de onderzoeker deze informatie aan het profiel heeft toegevoegd. Alleen al dit gegeven, te weten het handmatig toevoegen van kenmerken, was destijds niet aan het Hof bekend omdat het niet door het NFI aan het Hof is voorgelegd in 2004.
6. Aan het feit dat het apparaat zelf aan deze ‘piek’ geen kenmerk heeft toegevoegd, kunnen meerdere redenen ten grondslag liggen:
 - (i) de locatie van de ‘piek’ is enigszins verplaatst, zodat het apparaat hieraan voorbij gaat
 - (ii) soms vindt er op een locatie een voorpiek plaats, die in sommige gevallen nog hoger is dan de correcte piek zelf. Als het apparaat zo’n ‘voorpiek’ vermoed, geeft hij hier ook geen waarde aan.
 - (iii) De oorzaak kan ook gelegen zijn in het feit dat de waarde van de ‘piek’ zo klein/laag is (onder de vijftig) dat het apparaat hier geen waarde aan geeft. Anders gezegd, het gaat hier om een verwaarloosbare DNA waarde, hetgeen niet in deze zin aan het Hof is voorgelegd en bij bekendheid de acceptatie van de NFI hypothese zou hebben ondermijnd.
7. Opgemerkt wordt nog dat, wat ook zij van voorgenoemde redenen, het opvallend is dat in casu bij alle **am-getallen** in de betreffende DNA sporen in casu de ‘piek’ heel laag is, waardoor de reden onder punt (iii) de meest voor de hand liggend is.

8. Op grond van het bovenstaande kan derhalve niet worden uitgesloten en is zelfs aannemelijk te achten, dat het NFI bij het opmaken van de rapportages voor het Hof in 2004, en bij het handmatig toevoegen van de kenmerken, zich heeft laten leiden door het DNA-profiel van de verdachte, en in die zin bij de invulling van de ontbrekende kenmerken gekleurd is geweest c.q. beïnvloed is geweest door het eigen beeld van de onderzoeker (zie hiervoor ook hoofdstuk V). Dit betekent dat er derhalve in onduidelijke gevallen teruggedeneerd wordt naar het profiel van de verdachte.
9. In de excel-sheet, welke aan het memorandum is aangehecht, zijn niet deze **am**-vermeldingen op de piekenprofielen opgenomen. Wel staat achter elk spoor aangegeven hoeveel **am**-vermeldingen bij elk spoor vermeld waren welke betrekking hebben op het DNA-profiel van verzoeker.
10. Ten derde is het van belang na te gaan wat de hoogte van de verschillende DNA-kenmerken van verzoeker per spoor is, om zo de hoeveelheid van het DNA-kenmerk in het spoor vast te stellen is. Dit overzicht is opgenomen in het tweede excel-overzicht. Met de navolgende aspecten per spoor is het Hof verder destijds niet bekend geweest. Enkele aspecten die nog verder in opvielen zullen hierna per spoor aan de orde komen:

ARA852#1

Dit spoor heeft 7 verschillende piekenprofielen, waaruit zou kunnen worden afgeleid dat dit spoor 7 keer is onderzocht. De reden hiervoor is niet duidelijk, en met name blijkt niet welke van deze piekenprofielen het NFI in zijn rapportage heeft gebruikt.

Het zesde profiel (pagina 15) is opvallend aangezien er opeens vijf kenmerken zijn verdwenen, waaronder 3 **am**-kenmerken, en er een nieuw kenmerk is bijgekomen, te weten nr. 23. De hoogten van de pieken zijn gemiddeld 300.

Hier wordt gewezen op het relatief grote aantal **am**-kenmerken, te weten zes.

ARA852#9

Van dit spoor bestaan er 5 profielen, waarbij ook niet duidelijk wordt waarom dit heeft plaatsgevonden, en ook hier blijkt niet welke van deze piekenprofielen het NFI in zijn rapportage heeft gebruikt. Bij dit spoor verschilt het aantal **am**-kenmerken per profiel van 3 tot 1. Hieruit blijkt dat inderdaad deze kenmerken niet met zekerheid kunnen worden vastgesteld, en derhalve geconcludeerd moet worden dat deze kenmerken niet in bij de beoordeling zouden hebben mogen zijn meegenomen door het NFI.

Uit de hoogten van de pieken blijkt dat er niet veel DNA in dit spoor is aangetroffen, en derhalve blijkt dit spoor geenszins aan te sluiten bij de werkhypothese 2 van het NFI, welke uitgaat van het feit dat een grote hoeveelheid DNA is overgedragen tijdens een gewelddadig incident.

ARA852#10

Dit spoor betreft het bloedvlekje in de kraag van de blouse. De gemiddelde hoogte van de pieken betreft bij dit spoor 1500, hetgeen relatief hoog is. Over dit spoor heeft echter de deskundige ing. Eikelenboom op 26 januari 2004 ter zitting van het Hof Den Bosch verklaard dat hij niet weet of dit bloedvlekje met geweld op de blouse S12 is gekomen. In het spoor komen 4 **am**-kenmerken voor, waarvan er drie passen in het DNA-profiel van het slachtoffer.

ARA852#18

In dit spoor is het opvallend dat er 14 **am**-kenmerken (!) in het piekenprofiel zijn opgenomen, waarvan er 13 overeenkomen met het DNA-profiel van verzoeker.

Als alle **am**-kenmerken niet in het profiel worden meegenomen dan bevat dit spoor slechts 6 kenmerken, waarvan er vier ook overeenkomen van het slachtoffer.

Op grond van het voorgaande kan derhalve geconcludeerd worden dat dit spoor niet onomstotelijk te herleiden valt tot verzoeker.

ARA852#19

Bij dit spoor is het opvallend dat de pieken, welke passen in het DNA-profiel van verzoeker, alle heel laag zijn. Dit is waarschijnlijk één van de sporen welke prof. De Knijff bedoelde in zijn verklaring bij het Hof ter zitting van 26 januari 2004, wanneer hij sprak over het feit dat 90% van het spoor van het slachtoffer afkomstig was, en slechts 10% van verzoeker.

ARA852#20

Dit spoor bevat alle 18 kenmerken uit het DNA-profiel van verzoeker, maar de pieken zijn in dit spoor tussen de waarde 100 en 2100. Hier wordt nog opgemerkt dat ook alle DNA-kenmerken uit het profiel van het slachtoffer aanwezig zijn in het spoor, op één kenmerk na. Zoals reeds eerder opgemerkt hebben verzoeker en het slachtoffer maar liefst vier overeenkomstige kenmerken.

11. De conclusie voor wat betreft dit hoofdstuk is dat dit reeds op zichzelf een vijfde novum oplevert, nu immers hierdoor is aangetoond dat het Hof in 2004 onjuist en onvolledig is geïnformeerd omtrent de precieze DNA waarde in forensisch technische zin en daardoor aan het biologisch sporenmateriaal een bewijswaarde heeft toegekend die het anders niet had toegekend. Ook staat hiermee vast dat, ware het Hof met deze piekenprofielen bekend geweest, het niet tot het oordeel zou zijn gekomen dat *“niet aannemelijk is te achten dat deze sporen bij een normaal en zakelijk contact op de blouse terecht zijn gekomen”*, zoals in r.o. 2.1.8. neergelegd.

IX NIEUWE FEITEN ONTLEEND AAN EINDRAPPORT ORIENTEREND VOORONDERZOEK COLLEGE VAN P-G'S

9.1 Inleiding en relevantie onderzoek naar andere verdachte voor de herzieningsprocedure

1. Een zesde novum in feitelijke zin is gelegen in het volgende. In het kader van het hoger beroep na herziening is door het Openbaar Ministerie een document aan het Hof voorgelegd, genaamd 'Bijzonderheden Deventer Moordzaak', waarin het OM puntsgewijs ingaat op allerlei verzoeken die de verdediging aan het Hof voorlegde en de beslissing van het Hof hierop d.d. 16 september 2003. Op pagina 6 van dit document d.d. 28 oktober 2003 (zie **productie 8**) wordt onder punt 14 onder het kopje 'Andere potentiële verdachten (De J.)' het volgende opgemerkt: *"In het journaal zijn andere onderzoeksrichtingen vermeld. Daartoe behoort ook het onderzoek naar Michaël de J., de zogenaamde klusjesman (..) Bijgevoegd wordt een tijdlijn betreffende diverse verklaringen."* Hiermee is het Gerechtshof zonder meer destijds in de veronderstelling gebracht dat het onderzoek naar Michaël de J. op een correcte wijze was uitgevoerd, en wiens verklaringen destijds geen reden vormden om verder onderzoek naar hem te doen. Dit betekent dat de bewijsbeslissing van het Hof tegen verzoeker mede is gebaseerd geweest op het ontbreken van een andere potentiële verdachte.
2. Hieruit volgt dat nieuwe feiten die zich op dit punt voordoen zonder meer vallen binnen het bereik van artikel 457 lid 1 sub 2 Sv. als het gaat om het onderhavige herzieningsverzoek. Opmerkelijk is immers dat in genoemd document van 28 oktober 2003 op pagina 6 als *"actie/bespreekpunt AG"* wordt opgemerkt *"de vraag is in hoeverre De J. al dan niet alsnog als verdachte kan worden uitgesloten door middel van nader onderzoek"*. Hiermee is tevens komen vast te staan, ook voor het OM, dat het uitsluiten van M. de J. van importantie was om verzoeker veroordeeld te krijgen, zodat dit de conclusie versterkt dat nieuwe feiten op dit punt binnen het bereik van artikel 457 lid 1 sub 2 Sv. vallen. Dergelijke nieuwe feiten doen zich inderdaad thans voor.

3. Na het arrest van het Hof d.d. 9 februari 2004 is van de zijde van de verdediging en derden opnieuw onderzoek gedaan naar onvolledigheden in het opsporingsonderzoek. Dit nieuwe onderzoek heeft een groot aantal nieuwe feiten opgeleverd dat nog nimmer expliciet in het hoger beroep na revisie naar voren kon worden gebracht, en hetgeen, ware het Hof hiermee destijds bekend geweest, niet tot een veroordeling van verzoeker zou hebben geleid, maar mogelijk zelfs tot vervolging van een andere verdachte.
4. In de navolgende paragrafen zal worden aangetoond dat het genoemde eindrapport in opsporingstactische zin nieuwe feiten aan het licht heeft gebracht die niet in 2004 bij het Hof bekend waren en welke weldegelijk de kern van de bewijsconstructie van het Hof raken, althans en in ieder geval de zogeheten inwendige bewijsconstructie.

9.2 Voorgeschiedenis

5. Michaël de J. was een bekende van de familie Wittenberg, en hij beschouwde hen als ouders¹⁷. Daarnaast behandelde dr. Wittenberg, als psychiater, de heer De J. voor zijn woedeaanvallen.
6. Ook na de dood van dr. Wittenberg, bleef het contact van De J. met zijn echtgenote, te weten mevr. Wittenberg, goed. Zo nam zij de heer De J. op in haar testament voor een bedrag van fl. 50.000,-, en stond hij onder de eerste voorkeuzeknop in haar telefoon.
7. Enkele dagen voor de moord, laat mevrouw Wittenberg de heer De J. weten dat het testament gewijzigd is, en dat het merendeel van de erfenis zal worden gestort in een stichting voor de opvang van psychiatrische patiënten. Het legaat in het testament voor de heer De J. is door mevrouw Wittenberg gehalveerd naar fl. 25.000,-.

9.2.1 Periode rond de moord op 23 september 1999

8. Volgens zijn eigen verklaring d.d. 28 september 1999¹⁸ heeft de heer de J. op 23 september 1999 om 11.00 uur 's ochtends ongeveer 20 minuten telefonisch gesproken met mevrouw Wittenberg. Verder is hij die dag tussen 13.00 en 19.30 uur in meerdere

¹⁷ Zie pagina 256 van het politiedossier – verklaring van de heer M.C. de J. d.d. 28 september 1999

¹⁸ Zie pagina 261 van het politiedossier.

cafés geweest in de binnenstad van Deventer. Naar eigen zeggen was hij rond 19.30 uur thuis bij zijn vriendin, M. W. Zij heeft echter hieromtrent verklaard dat de heer De J. om 16.30 uur thuiskwam en dat ze de rest van de avond thuis zijn gebleven.

9. Uit het overzicht van de telefoongegevens tussen de heer De J. en mevr. W., welke de politie op 9 december 1999 heeft ontvangen, blijkt dat beiden op 23 september 1999 op de tijdstippen 16.45, 17.10 en 19.20 respectievelijk 10, 10 en 5 minuten telefonisch met elkaar gesproken hebben.
10. Op 25 september 1999 rond 12.30 uur werd mevrouw Wittenberg dood aangetroffen in haar woning. Eveneens werd op de studeerkamer van wijlen dr. Wittenberg een braadslee aangetroffen welke enkele lege sieradendoosjes bevatten. Eveneens merkt mevrouw Hofstede, de schoonmaakster van mevrouw Wittenberg, bij een rondleiding door de woning op dat er zich in de slaapkamer lege sieradendoosjes bevinden. Tenslotte is er op 25 september 1999 in de voortuin een briefje aangetroffen, waarin excuses worden aangeboden voor een diefstal die reeds zou hebben plaatsgevonden.
11. Bij zijn eerste verhoor op 28 september 1999 geeft de heer De J. aan dat hij op 25 september 1999 bij een Globalmessen leverancier een Global magneetstrip heeft gekocht. Tevens geeft hij alsdan te kennen dat hij eerst op dat moment verneemt van het overlijden van mevrouw Wittenberg.
12. Echter, er zijn twee getuigenverklaringen waaruit blijkt dat de heer De J. al eerder op de hoogte was van het overlijden van mevrouw Wittenberg. Op 24 september 1999 is namelijk zijn ex-vriendin, mevr. Hennie van de B., de heer De J. tegengekomen op straat, welke laatste op haar een trieste indruk maakte. Zie hiervoor ook de verklaring van de heer De J. d.d. 28 september 1999 op pagina 263 van het politiedossier. Toen zij hem de volgende dag telefonisch sprak, deelde hij haar mede dat zijn beste vriendin, mevrouw Wittenberg, was overleden.
13. Een tweede getuige, werkzaam bij het inloopkantoor van het Deventer Dagblad, heeft verklaard dat de heer De J. reeds op 27 september 1999 zou hebben geïnformeerd of er al rouwadvertenties waren binnengekomen voor mevrouw Wittenberg.

14. Tijdens het verhoor op 12 oktober 1999 verklaart de heer de J. dat hij nooit geld zou hebben geleend van mevrouw Wittenberg. Daarnaast merkt hij op dat het kogelgat in een deur van zijn huis is ontstaan door een ijzeren kogel die hij tijdens een ruzie met zijn vriendin, waarin hij door het lint was gegaan, naar haar hoofd zou hebben gegooid. Tenslotte heeft hij tijdens dit verhoor aangegeven dat hij zijn schuld bij de bank van meer dan fl. 10.000,- zou hebben ingelost. Opgemerkt wordt hier dat de heer De J. op dat moment zeer lage inkomsten genoot.
15. Op 21 oktober 1999 ontving de politie een briefje, waarin wordt beweerd dat mevrouw Wittenberg gigolo's aan huis zou ontvangen.
16. Op 4 november 1999 heeft de politie, zonder duidelijke reden, de heer De J. te kennen gegeven dat hij niet meer als verdachte wordt aangemerkt voor de moord op mevrouw Wittenberg.

9.3 Nieuwe forensisch-technische en opsporings-technische feitelijke gegevens ontleend aan het eindrapport van het College

17. De hiervoor bedoelde nieuwe feiten die afgeleid kunnen worden uit het eindrapport van het College van P-G's zoals op 13 juni 2006 gepresenteerd, vallen uiteen in een aantal nieuwe forensisch-technische gegevens (waarvan een groot aantal in voorgaande hoofdstukken al is besproken met verwijzing naar de respectievelijke nieuwe NFI rapporten), alsmede betreffen deze een groot aantal nieuwe opsporingstactische gegevens. Alvorens op dit laatste in te gaan, zal eerst kort worden ingegaan op een niet eerder besproken nieuw feitelijk gegeven ten aanzien van de blouse S12.

9.3.1 Nova ten aanzien van bevindingen op blouse S12

18. Ten behoeve van het FSS onderzoek en op verzoek van de verdediging, heeft de verdediging op 23 februari 2006 van het NFI een CDROM ontvangen met foto's van de blouse S12, welke gemaakt zijn ten tijde van het NFI onderzoek in 2003. Het

merendeel van de betreffende foto's is destijds niet aan het strafdossier toegevoegd, en was het Hof en de verdediging derhalve niet bekend.

19. Als **productie 21** worden aan deze schriftuur een aantal foto's van de blouse S12 toegevoegd, welke van deze CDROM afkomstig zijn.
20. Bij nadere bestudering van deze foto's, heeft de verdediging een bloedafdruk op de blouse bemerkt tussen de eerste en tweede steekwond, welke tot op heden onopgemerkt is gebleven bij het onderzoek aan de blouse door de technische recherche en de deskundigen van het NFI en waaromtrent dan ook niet eerder gerapporteerd is in deze strafzaak. Op de eerste drie foto's is er duidelijk te zien dat er tussen de bovenste en tweede bloedvlek op de blouse een afdruk in bloed van een voorwerp te zien is (in rode puntjes). Zoals uit deze foto's blijkt is deze afdruk namelijk duidelijk zichtbaar, en is zelfs te zien dat deze bestaat uit kleine puntjes.
21. Aangezien het hier een afdruk in bloed betreft, en mevrouw Wittenberg altijd schone blouses placht te dragen, kan worden aangenomen dat dit spoor ten tijde van het toebrengen van de steekwonden, op de blouse terecht is gekomen. Uit de specifieke locatie van de afdruk, alsmede het feit dat het hier een afdruk in bloed betreft, volgt uitdrukkelijk dat dit spoor ten tijde van het plegen van het delict is ontstaan, en het derhalve een daderspoor betreft. Zoals duidelijk zichtbaar is, bestaat de afdruk uit meerdere stippeltjes. Dit gegeven, te weten de aanwezigheid van deze bloedafdruk op blouse S12, is tot op heden nog niet eerder in het onderzoek van de Technische Recherche, dan wel van het NFI naar voren gekomen c.q. in een van de talrijke rapportages vermeldt, hetgeen als een ernstige onzorgvuldigheid kan worden aangemerkt.
22. Omtrent de herkomst van de afdruk wordt nog opgemerkt dat op de laatste twee foto's (zie **productie 21**), waarop de afdruk in bloed van het lemmet van het moordwapen op de blouse is gefotografeerd, zichtbaar is dat er zich opnieuw puntjes in bloed bevinden links van de afdruk van het lemmet. Mede gelet op het feit dat het lemmet lijkt te zijn afgeveegd op de blouse, zou dit mogelijk de hypothese kunnen bevestigen dat de puntjes afkomstig zijn van het heft van het mes.

23. Het NFI heeft in het kader van het oriënterend vooronderzoek nader onderzoek verricht naar het mogelijke verband tussen deze bloedafdruk en het heft van een Globalmes. In het rapport van 19 mei 2006 concludeert het NFI dat de bloedafdruk met het bolletjespatroon, alsmede de mesafdruk op de onderzijde van de blouse niet afkomstig zouden zijn van een Globalmes type GS8 (zie **productie 10**).
24. Echter, ing. Eikelenboom heeft ter zitting van het Hof Den Bosch op 26 januari 2004 omtrent bloedsporen en patronen op de blouse in casu opgemerkt: *“Zoals reeds gezegd bij mijn presentatie zijn met de blouse S12 experimenten uitgevoerd, waarbij met een pipet bloed op de blouse is aangebracht. Deze experimenten wezen uit dat het bloed op een onvoorspelbare wijze door de stof van de blouse heentrekt”*. Nu bloed op een onvoorspelbare wijze door de blouse heentrekt, kan derhalve geenszins met stelligheid gesteld worden in hoeverre het Globalmes GS8 de afdruk op de blouse heeft veroorzaakt.
25. Daarnaast zou de bloedafdruk met het bolletjespatroon, o.a. tussen de eerste en de tweede steekwond, mogelijk ook door een rubberen keukenhandschoen kunnen zijn veroorzaakt, waarop zich gewoonlijk kleine puntjes c.q. bobbeltjes aan de buitenkant bevinden (Zie als **productie 22** een tweetal reclamefoto's van een rubberen keukenhandschoen ter adstructie). In dat geval zou de dader rubberen keukenhandschoenen hebben gedragen tijdens het delict, waarbij de afdruk bijvoorbeeld één van de vingers van de handschoen betreft welke besmet was geraakt met bloed.
26. Hieruit volgt dat de DNA-sporen welke van verzoeker op de blouse S12 zijn aangetroffen, niet ten tijde van het gewelddadige incident daarop zijn gekomen, derhalve geen dadersporen betreffen. Daarnaast biedt het ondersteuning voor de alternatieve mogelijkheid welke door dr. Kenny in haar rapportage van 31 maart jl. is geopperd, te weten dat de DNA-sporen van verzoeker ten tijde van een normaal zakelijk contact op de blouse zijn gekomen, en dat deze door de ware dader tijdens het delict verspreid zijn.
27. Gelet op het feit dat het hier een daderspoor betreft, zou nader onderzoek hieraan kunnen bijdragen aan de waarheidsvinding, alsmede een mogelijke alternatieve

verklaring kunnen opleveren voor de DNA sporen van verzoeker op de blouse. Hiervoor wordt verwezen naar de subparagraaf op pagina 16 van deze schriftuur, waar reeds door de deskundige van het FSS is gewezen is op de mogelijkheid dat het DNA door middel van een normaal zakelijk contact op de blouse is gekomen, en daarna door de dader tijdens het delict, of een andere derde niet tijdens het delict over de blouse verspreid is. Deze laatste mogelijkheid is meer waarschijnlijk als kan worden aangenomen dat de dader handschoenen heeft gedragen ten tijde van het delict, zoals mogelijk uit de aangetroffen afdruk zou kunnen blijken.

28. De verdediging heeft reeds de Forensic Science Service verzocht en bereid gevonden om de blouse S12 aan een nader forensisch onderzoek te onderwerpen ten aanzien van de betreffende afdruk, maar benodigt hiervoor echter de originele blouse. Subsidiair wordt Uw Raad hierbij verzocht om nader forensisch onderzoek te laten verrichten ingevolge artikel 465 Sv.
29. Thans zal worden ingegaan op de aangekondigde nieuwe opsporingstactische gegevens ontleend aan het eindrapport, met name ook de vraag of de inhoud hiervan het eerder in dit herzieningsverzoek gepresenteerde nieuwe bewijsmateriaal kan weerleggen.

9.3.2 Nieuwe feitelijke (opsporingstactische) gegevens in relatie tot bestaan andere verdachte & weerlegging van nieuw onderzoekmateriaal?

30. Op 13 juni jl. heeft het College van Procureurs-generaal een persbericht uitgebracht terzake de conclusies van het oriënterend vooronderzoek in de Deventer Moordzaak (zie **productie 23**). In dit persbericht geeft het College aan de bevindingen van het onderzoeksteam te onderschrijven. Op grond hiervan komt het College tot de conclusie: *“Alles overwegende bestaat bij het College geen twijfel aan de juistheid van het rechterlijk oordeel in deze zaak.”* De vraag is of de uitkomst van dit vooronderzoek de resultaten van het in dit hoofdstuk beschreven onderzoek naar een andere verdachte opzij kunnen zetten en in die zin kunnen beletten dat deze onderzoekbevindingen als een nieuw feit hebben te gelden. Deze vraag moet ontkennend worden beantwoord. In het navolgende overzicht zal worden aangegeven dat en waarom de inhoud van

genoemd onderzoeksrapport van het College niet kan gelden als weerlegging van het vijfde novum dat hiervoor is geformuleerd.

31. Immers, nadere beschouwing van het onderzoeksrapport leert dat op een groot aantal essentiële aspecten dit onderzoek onvolledig is geweest en tevens tot onjuiste conclusies heeft geleid. Achtereenvolgens zullen de thema's worden behandeld die voor nader onderzoek aan het College van Procureurs-generaal zijn voorgelegd met de respectievelijke conclusies van het College en wat vervolgens de waarde hiervan is te achten binnen het bestek van dit herzieningsverzoek.

9.3.3 Daderwetenschap Michaël de J.

32. De gestelde uitsluiting van Michaël de J. als potentiële verdachte in deze zaak is voor een belangrijk deel gebaseerd op het niet door het OM volgen van de verklaringen van mevrouw H. van B. waaruit zou volgen dat Michaël de J. reeds van de moord op mevrouw Wittenberg op de hoogte was voordat zij werd aangetroffen door de politie. H. van B. zou volgens haar verklaring Michaël de J. namelijk op vrijdag 24 september 1999, de dag voor het aantreffen van het slachtoffer in haar woning, gesproken hebben waarbij hij kenbaar zou hebben gemaakt dat het slachtoffer was overleden en hij haar een rouwadvertentie heeft voorgelezen, dan wel heeft laten zien.
33. Ten aanzien van dit aspect van daderwetenschap is mevrouw Van B. opnieuw in 2006 gehoord, waarin zij haar verklaring herhaald heeft. Echter, op pagina 48 van het eindrapport concludeert het College dat de verklaringen van H. Van B. uit 1999 en 2006 niet consistent zouden zijn. Deze conclusie kan echter niet staande worden gehouden als men kennis neemt van de onderliggende gegevens.
34. Volgens het College zou nog onduidelijk zijn wanneer mevrouw Van B. precies de mededeling omtrent de rouwadvertentie van Michaël de J. zou hebben gekregen. Daarnaast zou onduidelijkheid bestaan of ze op 24 dan wel 25 september 1999 de rouwadvertentie en mededeling van Michaël de J. zou hebben ontvangen. Zij heeft echter zowel in 1999, als in 2006 verklaard dat ze bij haar advocaat was geweest de dag van de ontmoeting met Michaël de J. (zie **productie 24**) Uit pagina 47 van het

eindrapport blijkt dat de advocaat van mevr. Van B. weldegelijk op 24 september 1999 een afspraak met haar op kantoor had.

35. Dit wordt ook bevestigd door de verklaring van M. de Jong d.d. 12 oktober 1999 op pagina 53/54 van het eindrapport: *“Als ik op donderdagmiddag begin kan ik U vertellen dat ik deze middag Hennie van Brink heb getroffen. Zij was bij haar advocaat geweest. Dat wist ik. (..) Op de Lange Bischopsstraat kwamen wij Hennie tegen. Dit moet na 15.00 uur geweest zijn. We zijn toen naar de Brink gelopen (dit wordt ook verklaard door H. van B.; GJK) (..) Dat kan echter ook een dag erna, dus vrijdag 24 september 1999 zijn geweest.”*
36. Hieruit blijkt dus dat Michaël de J. zelf in 1999 deze bespreking/ontmoeting met H. van B. reeds bevestigde. Deze ontmoeting kan de enige geweest zijn waarin H. van B. het gesprek met Michaël over de rouwadvertentie kan hebben gehad, aangezien zij slechts spreekt over één ontmoeting.
37. De conclusie derhalve dat de verklaring van H. van B. hier geen geloof zou verdienen is hier volstrekt ongenoegzaam weerlegd c.q. onderzocht. In het persbericht van 13 juni 2006 stelt het College onder het kopje ‘Daderwetenschap’: *“Het team concludeert op basis van zijn onderzoek dat deze beweringen niet objectief kunnen worden onderbouwd”*. Deze conclusie snijdt volstrekt geen hout in het licht van de eigen erkenning van Michaël de J. en de agenda van de advocaat van H. van B.

9.3.4 Motief

38. In het onderzoeksrapport wordt op pagina 84 geconcludeerd dat
- de verstandhouding tussen mevrouw Wittenberg en Michaël de J. goed is te noemen
 - een definitieve afbetaling van Michaël de J. van zijn schuld van de bank plaatsvond in november 1998 en dus geruime tijd voor het overlijden
39. Ten aanzien van de eerste conclusie is, als zouden Michaël de J. en het slachtoffer een goede relatie hebben, is sprake van een onvolledig en onjuist onderzoek. Dit om twee redenen:

- (i) Anders dan het College stelt is de verklaring van mevr. N. wel voldoende objectiveerbaar,
 - (ii) Ten tweede wordt deze verklaring onderbouwd door de verklaring van de heer L., die zich nota bene ten tijde van het oriënterend vooronderzoek in 2006 gemeld heeft als getuige bij het onderzoeksteam, maar welke om onbegrijpelijke reden niet gehoord is. Uit de verklaring van mevrouw N. en die van de heer L. volgt eerder juist het tegendeel.
40. Mevrouw N. was destijds schoonheidsspecialiste en vriendin van de weduwe, en is reeds in 1999 twee maal gehoord omtrent haar wetenschap. Zij heeft in 2006 verklaard dat zij nadien nog contact had opgenomen met de politie omdat zij niet volledig was geweest in haar verklaring, maar er is nimmer door de politie contact met haar opgenomen. Deze laatste nieuwe herinneringen was ze vanwege haar emoties in beginsel vergeten te vertellen, en betreffen voornamelijk de verslechterde relatie van mevrouw Wittenberg met Michaël de J., en het feit dat mevrouw Wittenberg Michaël de J. op donderdag 23 september 1999 zou vertellen dat ze hem geen geld meer zou geven (zie **productie 25**).
41. In het rapport wordt geen enkele reden aangedragen waarom de verklaring van mevrouw N. in twijfel zou moeten worden getrokken. Dat haar verklaringen op geen enkele wijze zouden worden gesteund door andere verklaringen uit het dossier kan in ieder geval niet meer worden volgehouden na het opkomen van een nieuwe verklaring van een nieuwe getuige de heer L.
42. Deze heer L. heeft zich zelf rond 22 oktober 1999 gemeld bij de politie met een tip naar aanleiding van opsporing verzocht, maar is nooit teruggebeld. Op 4 maart 2006 meldt hij zich opnieuw tijdens het vooronderzoek. Ook dan wordt hij niet gehoord. Zowel getuige L. als getuige N. verklaren ondubbelzinnig dat M. de J. zeer frequent geld kreeg van het slachtoffer, terwijl M. de J. zelf heeft verklaard op 28 september 1999 dat hij tot heden nooit financieel ondersteund zou zijn door de familie Wittenberg. Ook M.W. ontkent deze financiële ondersteuning.
43. Van belang is dat de getuigenverklaringen van de getuigen N. en L. onafhankelijk van elkaar tot stand zijn gekomen, en de beweringen van M. de J. weerleggen.

44. Op 20 juni 2006 heeft getuige L. een getuigenverklaring per video-conferentie afgelegd, die hierbij als **productie 26** wordt overgelegd. Deze verklaring vormt zonder meer een nieuw feit, alleen al omdat justitie deze persoon nimmer tot op heden heeft willen horen. Onder meer verklaart deze getuige: *“als Michaël verklaart dat hij nooit geld kreeg of leende an de weduwe, dan ontken ik dat. Ik weet voor meer van 100 % zeker dat hij vrijwel met een wekelijks interval geld heeft gekregen van de weduwe.”*
45. Ook verklaart L. dat Michaël de J. altijd met een mes op zak liep, en zeer regelmatig met een pistool. Hierover verklaart de L. die destijds in die periode 1995-1999 veel direct contact met Michaël de J. had zowel binnen als buiten het werk: *“Het mes in zijn laars heb ik een aantal malen gezien (..) Het mes was circa 15 à 20 cm lang en het lijkt heel erg op een globalmes. (..)”* De getuige geeft aan dat indien M. de J. teveel had gedronken: *“(..) wat zeer vaak voorkwam, dan voelde ik me absoluut niet veilig bij hem”*.
46. Uit het voorgaande volgt dat het onderzoeksteam op een onvolledige en onjuiste wijze tot de slotsom is gekomen dat de verstandhouding tussen de weduwe en Michaël de J. goed zou zijn, er geen sprake zou zijn van een financiële relatie tussen beiden en tevens dat aan de verklaringen getuige N. geen geloof zou moeten worden gehecht.

9.3.5 Alibi

47. In de periode dat de heer De J. verdachte was tijdens het opsporingsonderzoek in onderhavige zaak is mevrouw W. twee keer verhoord door het politieteam. Tijdens haar eerste verhoor op 13 oktober 1999 heeft zij aangegeven dat zij op de bewuste donderdag 23 september 1999 om 16.30 uur thuiskwam, waar zij de heer De J. thuis aantrof, en in ieder geval tot 23.30 uur met hem thuis is gebleven. Rond dit laatste tijdstip zou ze in slaap zijn gevallen en daarna zou de heer De J. mogelijk zijn weggegaan. Door middel van deze verklaring heeft mevrouw W. de heer De J. destijds tijdens het opsporingsonderzoek en de gerezen verdenking jegens de heer De J., een alibi verschaft voor het vermoedelijke tijdstip van de moord op mevrouw Wittenberg.

48. Op 16 januari 2006 heeft echter mevrouw M.W. een geheel andere verklaring afgelegd tegen de twee oud-rechercheurs van politie, die thans werkzaam zijn voor het particuliere onderzoeksbureau PD Recherche Advies (zie **productie 27**). In deze verklaring merkt zij namelijk op wanneer ze wordt gewezen op de tegenstrijdige verklaringen van haar en de heer De J. in het strafdossier: *“Ik heb de rechercheurs hier later toen ze bij mij aan de deur kwamen, op gewezen, maar dit is blijkbaar niet veranderd”*.
49. Over de bewuste avond van 23 september 1999 verklaart zij in het kader van het interview met twee onderzoekers van PR Recherche: *“U zegt mij dat Michaël op donderdag 23 september 1999 te 19.30 nog steeds niet thuis was. Dit klopt. Ik heb eerst verklaard dat Michaël om 16.30 uur aan het koken was, maar dit klopt niet. Ik heb Michaël rond etenstijd en voor in de avond niet gezien. Ik was voor 20.00 uur bij de sociëteit ‘Ceres Vesta’. Ik was daar een van de eersten. Er was nog bijna niemand. Ik weet niet hoe laat Michaël daar kwam. We hebben flink gedronken en zijn laat in de avond naar huis gegaan”*.
50. Wanneer haar tijdens het vraaggesprek met de oud-rechercheurs nogmaals gevraagd wordt naar het tijdstip dat zij de heer De J. voor het eerst gezien zou hebben die avond, antwoordt zij: *“Dit weet ik niet. U vraagt mij of ik vorenstaande begrijp dat dit wel belangrijk is, omdat Michaël zo geen alibi voor die cruciale avond van 23 september 1999 heeft. Zo als ik nu verklaard heb, zo is het gegaan”*.
51. Uit de verklaring van mevrouw W. blijkt derhalve dat niet alleen de heer De J. destijds gelogen heeft over zijn bezigheden op de avond van 23 september 1999, maar tevens dat hij geen alibi meer heeft voor het vermoedelijke tijdstip van de moord. Met name gelet op het feit dat de heer De J. destijds verdachte was tijdens het opsporingsonderzoek, maar ook gelet op de overige bevindingen die in dit hoofdstuk aan de orde zijn gekomen, kan gesteld worden, dat ware het Hof met dit nieuwe feit bekend geweest, het niet tot een veroordeling van verdachte zou zijn gekomen.
52. In het kader van het eerder genoemde oriënterend onderzoek van het College zijn M. de J. en M.W. als getuigen gehoord (zie **productie 28**). Van belang is dat op pagina

109-110 van het onderzoeksrapport de volgende conclusies worden verbonden aan hun nadere verklaringen afgezet tegen de verklaringen uit 1999.

- (i) Op de eerste plaats erkent het onderzoeksteam dat de in het opsporingsonderzoek afgelegde verklaringen over het alibi van M. de J. betreffende de avond van 23 september 1999 niet eenduidig zijn, en dat *“vooral de verschillende verklaringen van M.W. zijn onderling tegenstrijdig en komen ook niet overeen met de verklaring van De J. zelf”*.
- (ii) Voorts concludeert het onderzoeksteam dat de na afronding van het opsporingsonderzoek aangehaalde verklaringen van M.W. enerzijds tegenstrijdigheden oproepen met de in het onderzoek afgelegde verklaringen van haar zelf en van De J., maar anderzijds hem wel een alibi zouden verschaffen (zie hierna verder voor dit onderdeel).
- (iii) Deze bevinding staat haaks op de conclusie die hierop volgt van het onderzoeksteam, namelijk: *“Gelet op het ontbreken van relevante verklaringen van derden en andere gegevens zijn de meest recente verklaringen van M.W. en De J., mede gelet op het grote tijdsverloop sinds 1999, moeilijk nader te toetsen op hun inhoud. Een poging om bij het stadsarchief en Atheneum bibliotheek van de gemeente Deventer toetsbare nadere onderbouwing voor het alibi te krijgen heeft geen resultaat gehad.”*

- 53. Op grond van bovenstaande kunnen de onderzoeksgegevens die door het College zijn gepresenteerd niet dienen ter weerlegging van de feiten die in dit herzieningsverzoek zijn neergelegd ten einde het gebrek aan te tonen in het opsporingsonderzoek ten aanzien van een andere verdachte.
- 54. Letterlijk wordt op pagina 59 van het eindrapport op dit punt ten aanzien van de tegenstrijdigheden in de verklaringen van Michaël de J. en zijn vriendin alsmede het pretense alibi het volgende opgemerkt: *“De aanvankelijke verklaringen van De J. en M.W. bevatten een aantal tegenstrijdigheden (..) Niet valt echter uit te sluiten dat De J. en M.W. in de (lange) periode tussen hun aanvankelijke verklaringen en hun verklaringen van mei 2006 met elkaar over deze zaak hebben gesproken en dat dit van invloed is geweest op de inhoud van hun laatste verklaringen”*.

55. Hieraan heeft het College echter geen enkele consequentie verbonden, zo min aan de vaststelling dat het “(..) vrijwel onmogelijk is om de verklaringen van De J. en M.W. op hun juistheid te toesten”. Dit laatste strookt niet met de inhoud van het persbericht van het College, waarin staat: “Deze verklaringen sporen met de gegevens over het onderlinge telefoonverkeer die destijds door de politie zijn verzameld”.
56. In het onderzoeksrapport wordt op dit punt opgemerkt dat “ook wanneer het alibi van De J. niet geheel sluitend zou blijken te zijn, dit op zichzelf geen feiten of omstandigheden oplevert (..)” waaruit zou moeten blijken dat De J. de dader is. Hiermee wordt voorbijgegaan dat de echtgenote van verzoeker ook in hoger beroep na herziening herhaalde malen werd tegengeworpen dat zij niet consistent in haar verklaring zou zijn geweest inzake het tijdstip van thuiskomst van verzoeker die avond.
57. De conclusie hieruit kan dan ook geen andere zijn dan dat er geen sluitend alibi ligt ten aanzien van M. de J. en daarmee ook een ander licht wordt geworpen op de gepresenteerde tijdlijn en sluitendheid van zijn aanvankelijke verklaringen, zoals het OM die heeft gepresenteerd in het document ‘Bijzonderheden Deventer Moordzaak’ van 28 oktober 2003.

9.3.6 Nieuwe getuigenverklaring ten aanzien van potentiële verdachte

58. Een nieuw gegeven wordt gevormd door het volgende. Het onderzoeksteam is in dit kader volledig voorbij gegaan aan het feit dat kort na het veronderstelde tijdstip van de moord, een man in verwarde/schichtige toestand door getuige Van R. op 23 september 1999 om 21.40 uur wordt gezien, die niet alleen voldoet aan het signalement van Michaël, maar ook precies aangetroffen wordt op de route tussen het huis van de weduwe en het huis van M.W. waar Michaël verblijft. Naar aanleiding van deze verklaring is destijds in het programma Opsporing Verzocht aangegeven dat de politie meer informatie vroeg over deze ‘enge man’ (blank, tussen de 30 en 40 jaar). Een andere getuige, de reeds hiervoor genoemde L., die met De J. tussen 1995 en 1999 werkte, heeft drie dagen na de uitzending van Opsporing Verzocht gebeld naar de Deventer politie om te melden dat deze ‘enge man’ Michaël zou kunnen zijn en dat hij veel informatie heeft over de relatie tussen de familie Wittenberg en Michaël. Zoals

reeds opgemerkt hiervoor is getuige L. niet teruggebeld en is deze melding evenmin aan te treffen in het tactisch journaal van politie. Ook als deze getuige zich in maart 2006 weer meldt, wordt hij tijdens het oriënterend vooronderzoek niet gehoord. Aan dit herzieningsverzoek wordt gehecht een aanvullende verklaring van genoemd getuige Van R. opgesteld ten behoeve van de verdediging (zie **productie 29**). Deze verklaring van Van R. beschrijft in detail hoe, waar en onder welke omstandigheden de betreffende man heeft gezien die avond, alsmede een beschrijving van deze persoon. Van R. kan zich herinneren dat de man verward en schichtig keek en hierom opviel.

59. Daarbij dient wel aangetekend te worden dat het uiterlijk van Michaël ergens tussen 24 september en 1 oktober blijkbaar drastisch is veranderd. Getuige G., die op de middag van 23 september 1999 een tijdje met Michaël was opgetrokken, verklaart dat Michaël die dag donkere kleding aan had met een groene meekleurende bril. Zij had kort daarvoor Michaël ook ontmoet en meldt geen duidelijke veranderingen in zijn uiterlijk.¹⁹
60. Getuige B., een goede vriendin van Michaël, had op 24 september 1999 Michaël in de binnenstad ontmoet en een tijdje met hem op een terras gezeten. Zij geeft aan dat Michaël op dat moment lange donkere haren had, zowel aan de voor- als achterkant. Langer dan zij bij hem gewend was (zij had hem een poos niet ontmoet).
61. Na de begrafenis van de weduwe op 1 oktober meldden diverse getuigen dat men Michaël amper herkende, omdat hij er zo anders uitzag. Ook getuige S. meldt: *“Opvallend aan Michaël was dat hij nu stekelig haar had en een klein brilletje droeg”*.²⁰
62. Van belang is dat de plaats waar getuige R. de genoemde persoon heeft gezien precies lag op de route tussen het huis van de weduwe en het huis van M. de J., een route die de recherche overigens al op 8 oktober 1999 samen met De J. had afgelegd.

¹⁹ PV EL 19-10-1999, blz 3.

²⁰ PV JS, 6-10-1999, blz 1.

63. De conclusie uit het voorgaande luidt dan ook dat het door het onderzoeksteam aangenomen alibi omtrent M. de J. volstrekt ondeugdelijk is onderzocht met voorbijgaan aan een aantal essentiële getuigenverklaringen. Het is ook hierom onbegrijpelijk dat het College heeft willen aannemen dat de verklaringen van M. de J. en zijn vriendin zouden sporen met de gegevens over het telefoonverkeer en hierom aan alle feiten die op het tegendeel wijzen heeft kunnen voorbijgaan.

9.3.7 Anonieme briefjes

64. Ook ten aanzien van de anonieme briefjes waarnaar onderzoek is gedaan in het kader van de vraag of deze zijn toe te schrijven aan de vriendin van M. de J., blijkt dat de bevindingen van het College, zoals neergelegd in het persbericht van 13 juni 2006, onvolledig zijn weergegeven. Een drietal argumenten bestaan hiervoor:
65. Op de eerste plaats, stelt het College dat het NFI heeft geoordeeld dat deze briefjes waarschijnlijk niet door deze vriendin zijn geschreven en dat *“deze conclusie wordt gesteund door het FSS”* (zie het NFI-rapport d.d. 27 april 2006 als **productie 30**).
66. Echter, het FSS rapport d.d. 17 mei 2006 dat gevoegd zit als bijlage bij het onderzoeksrapport (zie **productie 31**), stelt op pagina 3: *“Nevertheless, in my opinion the differences found provide moderate support for the proposition that the letters A and B were not written by the same person and moderate support for the proposition that the letters were not written by any of the authors of items N1-N4.”*
67. Lezing van de zogenaamde conclusion scale, gevoegd bij dit rapport leert dat de term ‘*moderate*’ de op vier na sterkste graad als het gaat om bewijswaarde. Niet gezegd kan derhalve worden dat het FSS de visie van het NFI steunt.
68. Op de tweede plaats heeft de Amerikaanse handschriftdeskundige, de heer Curtis Baggett, in de rapportage van 29 april jl. zijn resultaten geformuleerd terzake het handschriftvergelijkend onderzoek tussen de twee voorgenoemde briefjes die in deze zaak zijn aangetroffen in de tuin van het slachtoffer en toegestuurd aan het politieteam, en het handschrift van de vriendin van de heer De J., mevrouw M. W. (zie **productie 32**).

69. Mr. Curtis Baggett is een zeer ervaren expert op het gebied van handschriftidentificatie en sinds 1990 heeft hij reeds 2500 zaken afgerond in ruim tien landen wereldwijd. Daarnaast is de deskundige o.a. adviseur voor de televisieserie ‘CSI: Crime Scene Investigation’ en Hoofd van de “*School of Forensic Document Examination at Handwriting University*”. Voor overige achtergrondinformatie omtrent de persoon van de deskundige wordt verwezen naar zijn curriculum vitae, welke is aangehecht aan dit verzoek als **productie 32**.
70. Op basis van uitvoerig onderzoek, en na toepassing van geaccordeerde forensische methoden komt de deskundige op pagina 1 van zijn rapport tot de conclusie: “*it is my professional expert opinion that the same person authored both the ‘K’ and ‘Q’ documents. Meike W., did indeed author the handwriting on the questioned documents ‘Q1’ and ‘Q2’*”.
71. Dit nieuwe gegeven, dat het Hof destijds nog niet bekend was, en dat een mogelijke betrokkenheid van mevrouw W., dan wel de heer De J. kan suggereren, kan de conclusie wegdragen, dat ware het Hof hiermee bekend geweest, het niet tot een veroordeling van verzoeker zou zijn gekomen.
72. Genoemd feit kan niet los gezien worden van een ander nieuw gegeven van feitelijke aard, hetgeen eveneens op een mogelijke betrokkenheid van mevrouw W. en/of de heer De J. zou kunnen wijzen.
73. Op de derde plaats doet zich het volgende voor. Bezorgde vriendinnen van M.W. hadden in februari 2006 contact opgenomen met de heer De Hond. Zij hadden regelmatig contact met M.W., en waren ook op bezoek geweest. Ook in de periode tussen 2000 en 2005. Zij hebben veel informatie gegeven over M.W. en de bijzondere relatie die zij heeft met Michaël (deze informatie is ook doorgegeven aan het onderzoeksteam). Ze gaven aan zeer bezorgd te zijn over hun vriendin en hadden een uitgesproken negatieve mening over Michaël (zo verklaarde er één geen geboortekaartje naar M.W. gestuurd te hebben, omdat ze niet wilde dat Michaël haar thuisadres wist).

74. Zij stelden drie pagina's met origineel handschrift van M.W. uit 2000-2001 ter beschikking voor aanvullend handschriftonderzoek. Dit materiaal is ook gebruikt voor het voorgenoemde handschriftvergelijkend onderzoek.
75. Dit materiaal is niet gebruikt door het onderzoeksteam. Daarentegen heeft het onderzoeksteam M.W. in april 2006 verzocht haar handschrift te verstrekken, waarbij wordt aangegeven dat dit mogelijk geenszins meer overeenkomt met het handschrift uit 1999.
76. In het rapport van het NFI terzake de handschriftvergelijking d.d. 27 april 2006 merkt de deskundige, drs. W.P.F. Fagel, dan ook terecht op op pagina 7: *"Met vergelijkingshandschrift van de schrijvers N1 t/m N4 uit omstreeks dezelfde periode als waarin de brieven A en B zijn geschreven is wellicht meer duidelijkheid te verkrijgen ten aanzien van de vraag of zij een van de of beide brieven A en B hebben geschreven."* Derhalve zijn de deskundigen van het FSS en het NFI bij hun onderzoek terzake de handschriftvergelijking in casu uitgegaan van onjuiste gegevens, in tegenstelling tot de deskundigen van de verdediging die weldegelijk bij hun onderzoek gebruik hebben gemaakt van *"vergelijkingshandschrift van de schrijvers N1 t/m N4 uit omstreeks dezelfde periode als waarin de brieven A en B zijn geschreven"*.
77. Op grond van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het Hof, ware het met al deze feiten inzake de anonieme briefjes bekend geweest, niet had aangenomen dat terzake geen potentieel andere verdachte voorlag. De implicatie hiervan is niet gering. Indien men aanneemt dat deze twee briefjes door de vriendin van M. de J. zijn geschreven, was er op zijn minst naar deze personen een nieuwe verdenking gerezen.

9.4 Onvolledigheid oriënterend vooronderzoek

78. Het laatste onderdeel van dit novum betreft een analyse van al die feiten en omstandigheden die volstrekt niet c.q. onvoldoende zijn onderzocht en weerlegd in het genoemde eindrapport van het College, en die de conclusie versterken dat de hiervoor genoemde nieuwe opsporingstactische gegevens als nieuwe feiten hebben te gelden ex artikel 457 lid 1 sub 2 Sv. Ofschoon hiermee voor een deel een aantal elementen zal worden herhaald uit voorgaande paragraaf, is na te melden overzicht van groot belang

voor de onderbouwing van de conclusie dat, waren deze nieuwe gegevens het Hof destijds bekend geweest, het niet tot veroordeling zou zijn gekomen. Ook is het overzicht van belang voor de conclusie dat, waren deze gegevens destijds en ook thans op juiste wijze onderzocht, hierdoor hoogstwaarschijnlijk het Hof tot een ander oordeel zou zijn gekomen over de bewijsbeslissing jegens verzoeker.

- (a) Ten eerste is het door het College naar aanleiding van dit oriënterend onderzoek uitgebracht persbericht d.d. 13 juni 2006 inhoudelijk onjuist, nu dit niet aansluit bij de onderliggende bevindingen in het onderliggend rapport met bijlagen. Meer in het bijzonder worden de in het persbericht getrokken conclusies volstrekt niet ondersteund door het forensisch-technisch onderzoek dat hieraan ten grondslag heeft gelegen en als bijlage bij het onderzoeksrapport is gevoegd.

Ter adstruering van sub a) wordt hier gewezen op twee voorbeelden uit het eindrapport van het College van P-G's. Ten eerste wordt op pagina 31 van het eindrapport ten aanzien van het Y-chromosoom onderzoek van het FLDO geconcludeerd: *“Het aanvullend (Y-chromosoom specifiek) DNA-onderzoek van het FLDO in 2006 heeft opgeleverd dat naast de in 2003 op Louwes geïdentificeerde 7 DNA-profielen (bij 6 contactsporen en 1 bloedspoor) nog eens 5 Y chromosoom DNA-profielen werden aangetroffen welke overeenkomen met het DNA-profiel van de heer Louwes”*.

Deze conclusie van het onderzoeksteam is echter volledig uit het verband getrokken en daarnaast geeft het een onjuiste weergave van het resultaat van het onderzoek van het FLDO. Allereerst betreft het bij deze sporen niet een volledige overeenkomst met het DNA profiel van verzoeker, maar slechts enkele kenmerken, te weten 2, 2, 5, 7 en 8 kenmerken. In het persbericht van 13 juni jl. wordt hieromtrent zelf opgemerkt dat er *“vijf extra contactsporen en een extra bloedspoor zijn aangetroffen die overeenkomen met het DNA-profiel van L.”* Deze conclusie wordt derhalve niet gedragen door de onderliggende stukken zelf.

Ten tweede, de discrepantie tussen de feitelijke inhoud van de rapporten en de naar buiten gebrachte conclusies van het oriënterend onderzoek komen ook aan het licht bij lezing van pagina 7 van het NFI rapport van 19 mei 2006, waar niet meer en minder wordt vastgesteld dan dat “*uit ervaringsgegevens van het NFI blijkt dat de relatief grote hoeveelheid cellen die nodig is voor het (..) verkrijgen van een DNA-profiel waarschijnlijker is bij een greepspoor dan bij een aanraakspoor.*” Anders gezegd, het NFI kwalificeert de onderhavige sporen geenszins als greepsporen, zoals het persbericht stelt, maar spreekt enkel en alleen in termen van waarschijnlijkheden.

- (b) Voorts moet worden geconcludeerd dat genoemd oriënterend onderzoek ook inhoudelijk onvolledig is geweest omdat terzake de zes te onderzoeken thema's, volstrekt geen nieuw en behoorlijk onderzoek is gedaan. De heer De Hond heeft zeer veel gegevens aan het College verstrekt van door hem ontvangen informatie, welke in het kader van het oriënterend vooronderzoek van belang zouden kunnen zijn. Hierna zal een aantal voorbeelden worden aangegeven, waar het onderzoeksteam vervolgens geen onderzoek naar heeft verricht.
- (c) Ten derde moet worden geconcludeerd dat ook het onderzoek dat wel op last van College (plaatsvond), uitgaat van onjuiste veronderstellingen.

79. In het kader van dit overzicht wordt volstaan met een nadere analyse van onderdeel sub b), nu de onderdelen sub a) en c) reeds in de andere hoofdstukken zijn besproken.

9.4.1 Alibi

80. Een aantal studenten dat actief was bij de studentenvereniging van Brink 21, waar ook Michaël de J. langere tijd werkzaam is geweest, heeft zich gemeld. Zij verklaarden zich het gedrag van Michaël de J. te herinneren op de avond van de moord. Hij was later op de avond in de soos aangekomen. Hij was zeer stil en had direct veel bier gedronken. Ook was er waarschijnlijk nog een dagboek beschikbaar en een fotoarchief. Ook werden er een aantal namen genoemd van studenten die met Michaël

optrokken en die meer informatie zouden kunnen geven. Geen van deze getuigen is door het team noch in 1999, noch in 2006 benaderd of gehoord.

9.4.2 Mes

81. Er hebben zich twee getuigen, geheel los van elkaar, gemeld met relevante informatie over Michaël en messen. Getuige X, die Michaël zeer goed kent en absoluut anoniem wil blijven (naam en adres zijn echter wel bekend bij het onderzoeksteam) heeft verklaard dat Michaël op jonge leeftijd (ergens tussen 12 en 14 jaar) in het internaat waar hij door zijn ouders naar toe gestuurd was seksueel is misbruikt, en sindsdien altijd met een mes onder zijn kussen slaapt en ook vaak een mes bij zich heeft (naast het uitklapbare gereedschapsmes - Leatherman - dat hij ook vaak bij zich draagt). De informatie van deze getuige is in april 2006 aan het onderzoeksteam verstrekt. Deze getuige is niet gehoord door het onderzoeksteam.
82. Getuige L., de oud-collega van Michaël de J., die ook verklaard heeft over het feit dat Michaël geld kreeg van mevrouw Wittenberg, en welke zich begin maart 2006 meldde, zegt dat Michaël tussen 1995 en 1998 hem diverse malen het Globalmes heeft laten zien dat hij in een holster in zijn laars droeg. Ook deze getuige, die aangeeft zich ook na Opsporing Verzocht gemeld te hebben, is, zoals reeds eerder is aangegeven, in 2006 niet gehoord.
83. Ten aanzien van de vaststelling dat Michaël geen magneetstrip in zijn messenwinkel heeft gekocht zijn Michaël en M.W. in mei 2006 door het onderzoeksteam om een nadere uitleg gevraagd. Zij hebben nu verklaard wellicht toch geen magneetstrip gekocht te hebben, maar wel bij de bewuste winkel in Arnhem vaste klant te zijn.
84. Dit heeft echter niet geleid tot een bezoek van het onderzoeksteam aan de winkel om te zien of uit de administratie van 25-9-1999 te achterhalen is welke producten met 10% korting (die Michaël kreeg) gekocht zijn. Dat is een voortzetting van de lijn uit 1999 toen die winkel ook niet benaderd is met de vraag wat Michaël had gekocht, hetgeen op 28-9-1999 makkelijk nagegaan had kunnen worden.

85. Uit het persbericht van het Openbaar Ministerie kan gelezen worden dat het NFI heeft aangetoond dat de weduwe niet met een Globalmes is vermoord. Dat is echter niet juist. In het rapport van 18 mei 2006 is alleen aangegeven dat door het ontbreken van specifieke kenmerken de deskundige niet kan vaststellen of het type Globalmes GS8 de beschadigingen in de blouse van het slachtoffer heeft veroorzaakt (zie **productie 33**). Niet alleen worden andere Globalmessen hierdoor absoluut niet uitgesloten, maar daarnaast wordt achterwege gelaten de verklaring van dr. Visser d.d. 18 mei 2006 te vermelden, welke op pagina 3 van zijn rapport concludeert dat een Globalmes type GS8 de letsels bij mevrouw Wittenberg kan hebben veroorzaakt (zie **productie 34**).
86. Daarenboven wordt gewezen op de verklaring van ing. Eikelenboom ter zitting van het Hof Den Bosch d.d. 26 januari 2006: *“Zoals reeds gezegd bij mijn presentatie zijn met de blouse S12 experimenten uitgevoerd, waarbij met een pipet bloed op de blouse is aangebracht. Deze experimenten wezen uit dat het bloed op een onvoorspelbare wijze door de stof van de blouse heentrekt”*. Nu bloed op een onvoorspelbare wijze door de blouse heentrekt, kan derhalve geenszins gesteld worden dat het Globalmes GS8 de afdruk op de blouse heeft veroorzaakt.

9.4.3 Motief

87. In januari 2006 was alleen getuige N. (de vriendin van de weduwe) die informatie gaf over het feit dat de weduwe periodiek geld betaalde aan Michaël. Zoals reeds eerder aangegeven heeft getuige L. zich in maart gemeld, welke enkele jaren nauw met Michaël op trok, en wie heeft verklaard dat Michaël wekelijks naar de weduwe ging en terug kwam met 500 a 600 gulden (en dat meteen aan alcohol opmaakte). Deze getuige L is niet gehoord door het Openbaar Ministerie.

9.4.4 Daderkennis

88. Er hebben zich na 1 februari 2006 nog 2 getuigen gemeld die aangeven dat zij van Michaël van de dood van de weduwe hadden gehoord voorafgaande aan 28 september 1999. Het waren twee studenten die het geld van de sociëteit donderdagavond 23 september 1999 naar de bank brachten. Zij geven aan niet meer te weten of het op vrijdag 24 september of maandag 27 november is gebeurd, maar zij kunnen de

ontmoeting met Michaël nog heel goed herinneren, gezien het speciale karakter ervan. Zij geven aan dat vanuit het opvragen van het stortingsmoment bij de bank exact bepaald kan worden wanneer die ontmoeting heeft plaatsgevonden.

Ook deze informatie is aan het onderzoeksteam doorgegeven, en deze informatie is niet bij de bank nagegaan.

9.4.5 Lening aflossen

89. Het onderzoeksteam heeft bij Bureau Waisvisz opgevraagd de brief die gestuurd was aan de Deventer Kredietbank om informatie over de aflossing van de 12.000 gulden door de heer Michaël de J. Het onderzoeksteam heeft echter niet bij de bank zelf de exacte datum opgevraagd op welke datum het bedrag ad fl. 12.000 gestort is. In het eindrapport is slechts vermeld dat vastgesteld is via BKR in Tiel dat de lening van 1993-1998 is afgelost. Aangezien, volgens de informatie van bankmensen, BKR alleen aangeeft of een lening nog open staat of inmiddels is afgelost, zou deze informatie in het onderzoeksrapport nog steeds geen duidelijkheid bieden over de exacte datum van aflossing.
90. De conclusie uit voorgaand overzicht luidt dat bij een juist en volledig onderzoek zoals dit was aangekondigd door het College van P-G's, de eindconclusie zoals weergegeven op pagina 112 van het rapport niet getrokken had kunnen worden. Immers, wordt daar als conclusie gesteld dat *“(..) niet is gebleken van feiten en omstandigheden die als ze destijds aan het OM en de rechter bekend zouden zijn geweest, tot een ander oordeel (..) hadden kunnen leiden .”*

9.5 Conclusies voor wat betreft hoofdstuk IX

91. De conclusies voor wat betreft dit hoofdstuk van het herzieningsverzoek zijn dan ook de volgende:
- (i) De inhoud van bedoeld onderzoeksrapport van het College kan volstrekt niet dienen ter weerlegging van de in dit herzieningsverzoek gepresenteerde nieuwe feiten zoals neergelegd in de Hoofdstukken V – IX.

- (ii) De inhoud van dit onderzoeksrapport brengt juist een aantal belangrijke nieuwe feiten aan het licht, met name in forensisch-technisch opzicht zoals dit in de Hoofdstukken V – IX is verwerkt.
- (iii) De uitkomsten van dit oriënterend vooronderzoek versterken de conclusies getrokken door de verdediging dat het onderliggend opsporingsonderzoek in de zaak tegen verzoeker dusdanig onvolledig en onzorgvuldig is geweest dat hierop niet de veroordeling tegen verzoeker had mogen volgen, terwijl bovendien een concrete andere verdachte buiten beeld is gebleven, in welk verband door middel van dit herzieningsverzoek, afgezet tegen de uitkomsten van het oriënterend vooronderzoek, thans nieuwe feiten aan het licht zijn gekomen die, waren deze het Hof in 2004 bekend geweest, niet tot veroordeling van verzoeker had geleid.
- (iv) Het Hof is evident bij het gebruik maken van de huidige bewijsconstructie ervan uitgegaan dat verzoeker als enige verdachte voor het tenlastegelegde feit in aanmerking kwam en zou, ware het bekend geweest met deze gegevens omtrent mogelijke andere verdachten, niet tot hetzelfde oordeel zijn gekomen. Het Hof zou derhalve, indien het met deze gegevens bekend was geweest, ook de ten laste van verzoeker gebezigde DNA sporen, anders hebben doen interpreteren en niet zonder meer tot de conclusie zijn gekomen dat het hier om dadersporen zou moeten gaan.

92. In dit kader is belangwekkend dat het Hof in het bestreden arrest met zoveel woorden heeft vastgesteld dat ten aanzien van verzoeker geen motief voorlag om het tenlastegelegde feit te begaan, terwijl zulks wel het geval is ten aanzien van de persoon die hierboven in dit onderdeel is genoemd, te weten de heer M. de J. Ook dit gegeven maakt dat 's Hofs bewijsredenering stellig anders zou zijn uitgevallen indien het Hof met al deze gegevens bekend ware geweest.

93. In dit hoofdstuk is aan de hand van deze onderwerpen aangetoond dat en waarom de inhoud van het evaluatierapport d.d. 12 juni 2006:

- a) op meerdere punten geenszins wordt onderbouwd door de daaraan ten grondslag liggende deskundigen rapportages c.q. een onjuiste weergave is van de rapportages;

- b) in redelijkheid niet kan uitsluiten dat sprake is van een andere potentiële verdachte, welk gegeven voor het Hof Den Bosch mede doorslaggevend was geweest voor de bewijsbeslissing met name in het licht van productie 8, zijnde de reactie van de OvJ mr. Duijts d.d. 28 oktober 2003;
- b) in het geheel geen afbreuk doet aan de reeds eerder in dit revisieverzoek uitgewerkte nova;
- d) derhalve niet de conclusie wettigt dat in het algeheel er geen twijfel zou dienen te bestaan *“aan de juistheid van het rechterlijk oordeel in deze zaak”*.

X CONCLUSIES EN SAMENVATTING

1. In dit herzieningsverzoek is aangetoond dat er thans sprake is van een groot aantal nieuwe feiten en omstandigheden in zowel forensisch-technische zin als opsporingstactische zin, die ieder voor zich en zeker in verband gezien, de grondslag van de bewijsconstructie aantasten.
2. Naast een groot aantal door verzoeker zelf aangedragen nieuwe feiten in de vorm van nieuwe rapportages (hoofdstukken V, VI en VII) is er ook sprake van nieuwe forensische gegevens in de vorm van de piekenprofielen en hun betekenis (Hoofdstuk VIII), alsmede van een groot aantal nieuwe NFI-rapportages die eerst na de veroordeling op 9 februari 2004 door het NFI zijn geschreven, ook in het kader van specifiek deze zaak en waarin conclusies zijn neergelegd die destijds niet aan het Hof zijn voorgelegd maar wel degelijk de bewijswaarde van het biologisch sporenmateriaal in een wezenlijk ander daglicht plaatsen. Deze rapportages zijn alleen in dit herzieningsverzoek besproken en vormen op zich reeds nova ten aanzien van genoemde bewijswaarde. In het bijzonder wordt hierbij verwezen naar de NFI-notitie van 2005 (zie hoofdstuk VI), alsmede het NFI-rapport van 19 mei 2006, de NFI notitie van 1 april 2006.
3. Een van de meest belangrijke nieuwe feiten die in dit revisieverzoek zijn aangetoond, dit op grond van een combinatie van het FSS-rapport d.d. 31 maart 2006 (hoofdstuk V), de NFI notitie van 2005 (zie **productie 17**), alsmede het NFI rapport van 19 mei 2006, vormt het gegeven dat thans is aangetoond dat de tweede hypothese die heeft geleid tot de veroordeling van verzoeker destijds plaatsvond op grond van een onjuiste en onvolledige informatie van het Hof ten aanzien van de bewijswaarde van biologisch sporenmateriaal en het aspect van contaminatie. Zo is het Hof destijds niet volledig geïnformeerd geweest omtrent het ontbreken van fluorescering als pretense aanwijzing voor het ontbreken van speeksel op de blouse. Ook is het Hof onvolledig geïnformeerd geweest over de betekenis van de hoeveelheid van het DNA in de aangetroffen biologische sporen in relatie tot de oorsprong daarvan, en de aanname dat het in casu geen speeksel zou betreffen.

4. Vastgesteld moet worden dat er op dit moment op last van het College van Procureurs-generaal en tevens op verzoek van de verdediging nog nader onderzoek aan de blouse plaatsvindt. Een en ander conform de onderzoeksvoorstellen o.a. ten aanzien van:
 - a) de vraag of bloed kan zijn overgedragen als gevolg van een bloedneus / niesbui
 - b) experimenteel onderzoek naar gedrag bloeddruppels op textiel en materiaal
 - c) onderzoek aan de gehele blouse (zie hiervoor pagina 35-36 onderzoeksrapport) in aanmerking genomen dat deze nog steeds niet integraal is onderzocht, terwijl bovendien slechts sprake is van het aantreffen van enkele kenmerken uit het profiel van verzoeker, behoudens spoor ARA852#20 en ARA852#10.
5. Niet alleen versterkt dit de conclusie dat het onderzoek van het College geenszins de slotsom wegdraagt dat terzake geen nieuwe feiten zouden bestaan, maar ook dat de conclusies zoals die door het College naar buiten zijn gebracht voorbarig zijn geweest als het gaat om de vraag of nieuwe feiten aan het licht zijn gekomen in het kader van dit oriënterend onderzoek.
6. In het kader van het subsidiaire verzoek ex artikel 465 Sv. zou Uw Raad bovengenoemde nadere onderzoekshandelingen kunnen meenemen. Ook behoudt de verdediging zich het recht voor om dit herzieningsverzoek aan te vullen met de gegevens uit deze nadere onderzoekshandelingen.

REDENEN WAAROM:

Verzoeker zich wendt tot Uw Raad met het eerbiedig verzoek onderhavige herzieningsaanvraag ontvankelijk te achten c.q. de herzieningsaanvraag gegrond te verklaren met zodanige beslissing als Uw Raad in goede Justitie zal vermenen te behoren, althans subsidiair, mocht Uw Raad niet tot toewijzing van het verzoek overgaan op grond van de inhoud van het voorgaande, om op de voet van artikel 465 Sv. het navolgende onderzoek te doen gelasten:

- a) Op de eerste plaats, het horen van de navolgende personen:
- prof. dr. P. de Knijff omtrent diens aanvullende verklaring van 22 juni 2006
 - dr. Kenny van het FSS omtrent haar bevindingen in haar rapport van 31 maart 2006;
- b) Op de tweede plaats, het doen van nader forensisch onderzoek naar de blouse S12 door een ander forensisch instituut dan het NFI een en ander in dit herzieningsverzoek aangevoerd, meer in het bijzonder ook naar de vraag de herkomst van en de wijze waarop het biologisch sporenmateriaal op de blouse is terecht gekomen, dan wel enig ander onderzoek als Uw Raad zal vermenen te behoren.

Dit verzoek wordt ondertekend en ingediend door mr. G.G.J. Knoops, advocaat te (1077 BC) Amsterdam, kantoorhoudende aan de Apollolaan 58, die verklaart tot deze ondertekening en indiening door verzoeker bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd.

Amsterdam, 26 juli 2006

G.G.J. Knoops